Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 195
Vineri 9 martie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii din R. P. R.

In acest număr:

Țara întreagă este gata de alegeri. Poimîine, în satele și orașele patriei noastre va fi zi de sărbătoare. Milioane de oameni ai muncii, făuritori ai unei vieți noi, luminoase, se vor prezenta în fața urnelor. Din mijlocul lor, ei vor alege pe cei mai destoinici fii ai poporului, pe cei mai vrednici gospodari, ce vor continua să conducă treburile de stat și obștești în orașe și sate, raioane și regiuni.

Vor veni la secțiile de votare bărbați și femei, tineri și bătrîni, oameni de naționalități diferite, cu ocupații diferite. Intreg poporul muncitor va participa la alegeri însuflețit de același fierbinte patriotism, de o adîncă înțelegere a răspunderii ce-i revine față de problemele bunei gospodăriri a satelor și orașelor, raioanelor și regiunilor patriei noastre. In drumul lor către secțiile de votare, muncitorii de la orașe vor trece, poate, pe lîngă una din fabricile și uzinele moderne ridicate în anii puterii populare. Oamenii muncii de la sate vor trece, poate, pe șoseaua pietruită, pe lîngă noul cămin cultural, pe lîngă dispensarul și școala pe care și le-au construit în ultimii ani prin autoimpunere, cu ajutorul deputaților sfaturilor populare. Ziua alegerilor noilor deputați este pentru oamenii muncii un minunat prilej de a face bilanțul strălucitelor succese dobîndite în ultimii ani de poporul nostru, sub înțeleapta conducere a partidului și cu sprijinul puternic al sfaturilor populare.

Create de partid după modelul înalt al sovietelor, sfaturile populare constituie cele mai democratice organe ale puterii din istoria țării noastre. Organizații de masă atotcuprinzătoare, ele organizează participarea maselor de oameni ai muncii la conducerea treburilor statului și unesc sub conducerea clasei muncitoare masele tuturor celor ce muncesc. Tăria sfaturilor populare constă în legătura lor strînsă cu masele, în faptul că ele sînt alcătuite din oameni din masa largă a poporului, aleși în mod nemijlocit de popor, în fața căruia dau socoteală de activitatea lor; tăria sfaturilor populare constă în faptul că în jurul lor activează mii și mii de cetățeni. In ultimii ani, în cadrul sfaturilor populare au activat peste 150.000 de deputați, aproape 6.600 de comisii cetățenești, 370.000 de delegate de femei etc.

In cei peste cinci ani de activitate, sfaturile populare și-au dovedit pe deplin superioritatea asupra organelor administrative ale burgheziei. Marile realizări dobîndite în anii primului cincinal în dezvoltarea economică și culturală a regiunilor și raioanelor țării se datoresc în bună măsură activității desfășurate de sfaturile populare, sub conducerea și îndrumarea organizațiilor de partid. In toate regiunile țării, s-au dezvoltat ramuri ale industriei locale producătoare de materiale de construcții și de bunuri de larg consum, au fost ridicate noi construcții, orașele și satele țării au devenit mai frumoase și mai bogate. Numai în mediul rural, de pildă, cele peste 8.000 de construcții, printre care 807 școli, 752 de cămine culturale, 2747 de poduri și podețe etc., au fost realizate prin autoimpunere, folosindu-se în mare parte materiale obținute prin valorificarea resurselor interne. In perioada 1952—1955, au fost electrificate prin folosirea resurselor locale un număr de 329 de sate.

Luptînd pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, pentru transformarea socialistă a agriculturii, sfaturile populare au adus o contribuție de seamă la crearea celor peste 6.300 de gospodării colective și întovărășiri agricole, din care cele mai multe au obținut mari sporuri de recoltă față de sectorul individual. In regiunea Constanța, de pildă, au intrat în gospodării agricole și întovărășiri 46,8 la sută din numărul gospodăriilor de țărani muncitori, iar în regiunea Cluj, s-au creat 158 de gospodării colective și 232 de întovărășiri.

Importantă este contribuția sfaturilor populare în lupta pentru introducerea în practica agricolă a metodelor înaintate agrozootehnice, la lupta pentru sporirea producției agricole. Prin măsurile ameliorative luate de sfaturile populare, au fost redate agriculturii suprafețe însemnate de teren. In regiunea Ploești, de pildă, au fost valorificate circa 23.000 ha de pămînt, în regiunea Pitești, 22.000 ha etc.

Trecînd în revistă marile realizări dobîndite în ultimii ani pe tărîmul înfloririi patriei noastre, privind perspectivele tot mai înfloritoare ce ni se deschid, țăranii muncitori nu pot să nu-și amintească, mai ales în această zi, cînd pășesc în fața urnelor, de anii crunți ai stăpînirii capitaliștilor și moșierilor, cînd lege în sat era voința moșierului și chiaburului jecmănitor, cînd povara dijmei, a datoriilor și impozitelor apăsa tot mai tare pe umerii istoviți ai țăranului rob, flămînd și zdrențuit. Ei nu pot să nu-și amintească cu ură de alegerile de odinioară, cînd ciomagul electoral făcător de „minuni", butoiul cu țuică, menit a amorți unele conștiințe înainte de votare, tibisirul și alte mijloace de „convingere" a alegătorilor se bucurau de mare cinste. Vremurile acelea au apus însă pentru totdeauna și ele nu se vor mai întoarce niciodată, oricîte mătănii ar bate pentru aceasta diferite personalități de stat din Apus.

Prin munca eroică a clasei muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare, cu ajutorul de neprețuit al Uniunii Sovietice, patria noastră a devenit — dintr-o fostă semicolonie a imperialismului, în care guvernele aplicau supuse poruncile bancherilor din Apus — o țară puternică, cu o dezvoltată economie națională și cu o înaintată orînduire socială și de stat. Un tablou măreț al realizărilor dobîndite de oamenii muncii, sub conducerea partidului, al prefacerilor adînci ce au avut loc în viața economică și socială a țării noastre în anii puterii populare, ne-a fost înfățișat de Congresul al doilea al P.M.R. Incă din primele zile ale acestui an, oamenii muncii de la orașe și sate au pornit plini de entuziasm să dea viață hotărîrilor Congresului. Campania electorală ce s-a desfășurat pe întreg cuprinsul țării timp de aproape 2 luni a dovedit din plin hotărîrea poporului nostru de a înfăptui mărețele sarcini stabilite de Congresul partidului.

Pentru oamenii muncii de la sate, campania electorală a fost prilej de intensificare a lucrărilor pregătitoare în vederea muncilor de primăvară, un prilej de manifestare a voinței lor ca încă din acest an, primul an al celui de al doilea cincinal, să-și concentreze eforturile spre obținerea unei recolte bogate la toate culturile. In perioada premergătoare alegerilor, în multe sate, țăranii muncitori s-au convins, din discuțiile avute cu candidații lor, din convorbirile cu agitatorii, despre foloasele muncii unite și au pășit pe calea lucrării pămîntului în comun.

Mîndri de succesele dobîndite în anii aceștia, oamenii muncii de la sate, alături de întreg poporul muncitor, se prezintă la alegerile de la 11 martie cu hotărîrea neclintită de a-și da întreaga lor contribuție la continua înflorire a patriei noastre, la realizarea sarcinilor pe care partidul ni le-a pus în față. Votînd candidații F.D.P., oamenii muncii de la sate vor vota pentru întărirea puterii populare, pentru înflorirea economică și culturală a patriei, pentru obținerea unor noi și mărețe victorii pe frontul construcției socialiste.

OAMENI AI MUNCII DE PE OGOARE!

PARTIDUL VĂ CHEAMĂ SĂ ALEGEȚI LA 11 MARTIE CA DEPUTAȚI IN SFATURILE POPULARE PE CANDIDAȚII FRONTULUI DEMOCRAȚIEI POPULARE, HARNICI ȘI DEVOTAȚI FII AI POPORULUI MUNCITOR, LUPTĂTORI HOTĂRÎȚI PENTRU CONSTRUIREA SOCIALISMULUI, PENTRU FĂURIREA BUNEI STĂRI A POPORULUI!

Trăiască victoria în alegeri

a Frontului Democrației Populare!

Popas la Averești, în prag de alegeri

De la Huși la Averești e cale bunicică. Dar perspectiva unui drum de douăzeci de kilometri cu căruța nu-i o piedică pentru străinul care vrea să vadă rosturile noi din sat.

O privire în trecut

Cu ani în urmă, vechea așezare de pe valea Mărghișana cuprindea doar cîteva colibe presărate împrejurul curții boierești a Negruzeștilor. In ele și-au mîncat amarul generații de clăcași de pe ocina boierească.

Școală n-au avut avereștenii pînă prin 1926. Cine să le facă? Stăpînirea? Haida-de! Mai marii zilei de atunci aveau alte griji pe cap: să tragă șapte piei de pe țăran, să strîngă aur lîngă aur, să huzurească prin străinătăți. Atunci boierul, poate? Nici poveste! Păi, boierul numai interes să știe sluga carte n-avea. „Ce le trebuie mîrlanilor lumină? Că doar n-are să-i pună la scris. Iar ca să scurmi pămîntul ori să cureți bălegarul din saele și din grajduri, nu-i nevoie să știi buchile".

Cînd, peste ani, boierul Ștefan Negruzi și-a călcat pe inimă și s-a „milostivit" de oameni — așa zicea, vulpoiul — de le-a clădit din vălătuci o școală, care peste numai cîțiva ani s-a hîrbuit, n-a făcut-o de hatîrul lor. Căci școala ceea a avut un tîlc al ei.

Pe dealul Avereștilor, era pe timpuri un izvor — Uluci. Țăranii foloseau izvorul pentru adăpatul vitelor. Că altă apă n-aveau prin apropiere.

Strînge într-o zi boierul oamenii la primărie.

— Să-mi dați izvorul pentru udatul viei de pe deal.

— Ba nu ți-l dăm, cocoane.

— Vă fac adăpătoare, a zvîrlit Negruzi vorba.

S-au sfătuit avereștenii și au căzut la învoială cu boierul: ei să-i dea izvorul, el să le durcze școală, trei cișmele și adăpătoare.

A luat Negruzi apa, dar țăranii s-au ales doar cu un hîrb de școală și cu făgăduieli neîmplinite. Iar cînd au îndrăznit să-și ceară drepturile, au venit jandarmii de i-au potolit cu patul puștii.

Un sat din vremurile noastre

Cine n-a mai dat prin Averești de cîțiva ani încoace are ce să vadă. Satul s-a schimbat de parcă nu-l mai recunoști. In locul școlii hîrbuite și pitice de pe vremea lui Negruzi, sînt astăzi două școli încăpătoare și durabile. Cea mai nouă, pentru ciclul doi, a fost clădită numai prin puterea satului: resurse proprii, muncă voluntară, autoimpunere. Aici a învățat și nea Enache Jalbă carte. Fiică-sa umbla la școală ziua, el sub seară. Acum citește cărți de la bibliotecă și „Scînteia".

In clădirea nouă a sfatului — căreia „nici în Huși nu i-ar sta rău" după părerea oamenilor — se pun la cale multe treburi de folos obștesc. Pe urmă, Chivu Gheorghe, președintele, se sfătuiește și cu cetățenii:

— Eu, oameni buni, aș zice să clădim un grajd, că, uite, n-avem unde ține reproducătorii.

Vin oamenii ca unul să dea sprijin. Că pentru ei se fac toate. Mai ales că și conducătorii lor pun umărul la treabă.

Așa se rostuiesc avereștenii. Iar organele puterii populare îi ajută. I-a ajutat să electrifice comuna, să-și facă cinematograf, bibliotecă, radioficare.

Cînd stai de vorbă cu țăranii muncitori din Averești despre alegerile de la 11 martie, simți bucuria omului care se știe liber și muncește pentru el.

— Ei, ce zici, cui dai votul?

Cel întrebat, bătrîn sau tînăr, te privește a mirare.

— Ian auzi ce întrebare pune dumnealui! Păi noi, tovarășe, să știi mata, mergem toți cu F.D.P.-ul.

Gînduri despre viitor

Cînd, peste ani, vei trece iar prin Averești, ai să te minunezi din nou. Intîi, că n-o să trebuiască să mai ocolești pe dealul Cioatele ca să cobori în sat. Acum scurtezi din drum. O tai frumos prin Plopi, treci podul construit recent pe valea Mărghișana și pătrunzi în sat pe partea dinspre răsărit.

Pe urmă, chiar dacă vii noaptea, nu va fi nici un necaz. Pe ulițele satului vor arde becuri vesele din loc în loc. Căci satul nu va mai împrumuta curent de la uzina G.A.S.-ului, ci va avea uzină proprie.

In drum spre sfatul popular, te vor întîmpina o seamă de clădiri noi: dispensarul, grădinița de copii, casa de nașteri, baia comunală. Iar de sus, de pe spinarea dealului Poiana Mare, te vor privi îmbietor clădirile gospodăriei colective.

NICOLAE COMANICI

DIN TOATĂ INIMA

Am luat obiceiul să vin cînd și cînd pe la Casa alegătorului. Mai răsfoiesc o gazetă, mai citesc o broșură, într-un cuvînt, mă mai luminez. Uneori, ne strîngem acolo mulți oameni din sat și discutăm despre treburile noastre. Că, vorba ceea: „capete multe, judecată bună".

Deunăzi, s-a nimerit să discutăm despre vot. Că doar alegerile bat la ușă. Mi-am spus și eu părerea și sînt bucuros că oamenii din satul nostru gîndesc la fel.

Eu am să merg la alegeri cu inima deschisă și am să-mi dau votul candidaților F.D.P. Ei sînt cei mai vrednici și mai de nădejde dintre noi. Uite, să-l luăm pe Constantin Dumitru. Astăvară, cînd apa Sărății venise mare și rupsese podul, de nu mai puteau trece oamenii spre pămîntul de peste Vîlcele, cine a trecut în fruntea satului, de-am reparat podul? El. Sau să-l luăm pe Gheorghe Nicolae. Nu se face el luntre și punte să avem mereu filme noi la cinematograful nostru?

Candidații F.D.P. sînt candidații noștri, ai poporului. Ei luptă pentru întărirea statului. Iar noi iubim statul, fiindcă tot ce se face astăzi pentru noi se face. Unde s-ar fi pomenit pe timpuri ca țărancele să aibă asistență medicală la naștere? Ba se întîmpla ca unele să nască chiar la cîmp, pe brazdă. Astăzi, noi avem în sat casă de nașteri. Pînă acum, două dintre fetele mele care-s măritate au născut la casa de naștere și au fost foarte bine îngrijite.

Dar dispensarul? Te-ai îmbolnăvit? Ai consultație și îngrijire gratuită, chiar în sat. Mie mi s-au făcut mai an o serie de injecții, că mă supăra de multă vreme reumatismul.

De la regimul nostru mai avem și alte înlesniri. In 1954, noi, întovărășiții, n-aveam grîu bun pentru sămînță. L-am dus la baza de recepție din Buzău și ni s-a dat în schimb sămînță ca aurul. Grîul pe care l-am recoltat în vara aceea tot ca aurul a fost.

Cei doi băieți ai mei au putut să învețe carte tot datorită regimului nostru. Unul e contabil, iar cel mic vrea să se facă inginer mecanic.

Acum, ne-am pus în gînd să electrificăm comuna și să înființăm o cooperativă de credit și economie. Iar pe urmă, vom mai face și altele.

Dar dacă statul ne ajută pe noi, și noi sîntem datori să-l sprijinim, adică să dăm cotele la timp. Eu dau cu dragă inimă cele 107 kg pe care le datorez pentru 3 pogoane ale mele. De altfel, și cotele tot pentru noi le dăm. Din cote se asigură hrana muncitorilor din fabrici, se hrănește armata și se acoperă și alte nevoi ale țării. Din grîul pe care-l voi preda eu la colectare în anul ăsta va mînca și fiumeu, Niculae, care trebuie să plece militar.

Pentru tot ce-a făcut și face pentru noi statul, am să-mi dau votul candidaților F.D.P. La 11 martie toți ai mei, adică 2 băieți, 3 fete cu bărbații lor, nevasta și cu mine, vom da zece voturi Frontului Democrației Populare.

DUMITRU JALBĂ
membru în întovărășirea agricolă „Tudor Vladimirescu" din comuna Ulmeni, raionul Buzău

Din realizările sfaturilor populare

● In ultimii ani, comunele raionului Filiași și-au schimbat mult înfățișarea. Țăranii muncitori de aici, mobilizați și îndrumați de deputații sfaturilor populare, au ridicat prin autoimpunere și muncă voluntară o serie de clădiri noi, printre care 7 școli noi și 4 cămine culturale.

In ultimii patru ani, numărul elevilor în acest raion a crescut cu peste 3.000, iar volumele de cărți de la bibliotecile căminelor culturale și casele de citit și-au sporit numărul cu încă 31.316.

Tot prin grija sfaturilor populare, în raion s-au mai construit 15 poduri și podețe, un dispensar și au fost electrificate 2 comune.

● In numeroase sate ale raionului Buhuși, s-a aprins becul electric. Țăranii muncitori din comunele Racova, Costișa și Zănești se bucură azi de binefacerile electrificării. In curînd și în comuna Gîrleni va arde becul electric.

Simțitor s-a dezvoltat și rețeaua de radioficare. In raionul Buhuși, peste 2.000 de oameni ai muncii au în casele lor instalate difuzoare la care ascultă programele posturilor de radio.

● In anii puterii populare în cuprinsul regiunii Oradea s-au ridicat prin contribuția bănească a cetățenilor 70 de școli la sate, 52 case de nașteri cu dispensare de pediatrie și cu staționare sătești.

De asemenea s-au construit 30 de cinematografe sătești cu aparate cu bandă îngustă și 39 biblioteci sătești.

● In regiunea Constanța în anii regimului democrat popular satele au cunoscut o mare dezvoltare.

Cultura pătrunde tot mai mult prin cele 270 cămine culturale, 7 case de cultură, 297 colțuri roșii, 27 case de citit, 37 cinematografe, 6 biblioteci raionale și 12 stații de radioficare. Funcționează astăzi la sate 11 spitale cu 1258 paturi, un sanatoriu T.B.C. cu 50 paturi și 23 dispensare de circumscripție sanitare precum și numeroase case de nașteri.

Numeroase cooperative agricole de producție înființate în cinstea alegerilor

In întreaga țară, mii de familii de țărani muncitori cu gospodărie individuală au depus cereri de intrare în gospodării colective sau întovărășiri agricole. In regiunea Hunedoara, de pildă, în cinstea alegerilor de la 11 martie, au luat ființă pînă acum 8 întovărășiri agricole, 8 întovărășiri zootehnice și o gospodărie colectivă, iar în regiunea Oradea 13 întovărășiri agricole și o gospodărie colectivă.

Zilele trecute, în comuna Scărișoara, regiunea Craiova, a luat ființă în cinstea alegerilor o întovărășire agricolă. Primii care s-au înscris în această întovărășire au fost candidații F.D.P. Ion Vulpe, Dumitru Florea și Ion Dumitru, iar în comuna Apele Vii cele 18 familii de țărani care au întemeiat o întovărășire agricolă au ales ca președinte pe candidatul F.D.P. Ion Tobescu. In această regiune au mai luat ființă în ultimele zile întovărășiri agricole la Iablanița și Deveselu.

Gospodării colective și întovărășiri agricole au fost întemeiate în ultimele zile în cinstea alegerilor și la Alimănești, Piatra Sat, Vîlcele, Vitomirești și Bălcești, regiunea Pitești, Gleu-Măgheruș, Dumbrava, Stejăriș, Gîlpîia, Căpîlna, Tureni și Mătinești, regiunea Cluj, Marginea, Galbeni, regiunea Bacău, și în alte numeroase comune și sate din întreaga țară.

Președintele colectivei

Intr-una din zilele lunii ianuarie a acestui an, obștea isbicenilor s-a adunat la căminul cultural. Comuna lor trebuia să propună un candidat în alegerile de deputați pentru sfaturile populare pentru circumscripția electorală regională nr. 56 Craiova. Din sală, a răsunat răspicat vocea colectivistului Tudor Mogoș:

— Tovarăși, eu cred că cel mai nimerit om care să ne reprezinte comuna este tov. Zarcu. Il cunoaștem cu toții doar. E un om muncitor, gospodar harnic, și faptele sale de pînă acum ne chezășuiesc că și de acum înainte va lupta pentru ridicarea comunei noastre.

Propunerea a fost urmată de un ropot de aplauze. S-au ridicat apoi o mulțime de țărani muncitori individuali, întovărășiți și colectiviști, care au susținut propunerea. Pe fețele tuturor, se putea citi deplină încredere în alesul lor.

★

Cu aproape șase ani în urmă, în vara lui 1950, comunistul Gheorghe Zarcu a fost printre primii țărani muncitori din comuna Isbiceni, raionul Corabia, care au pornit pe drumul arătat de partid, pe drumul gospodăriei colective. Zadarnic s-au străduit atunci bogătanii să pună stavilă înfăptuirii dorinței țăranilor muncitori din Isbiceni. In ciuda uneltirilor chiaburilor și a șovăielii multor țărani muncitori, cîteva zeci de familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii, în frunte cu comuniști ca Gheorghe Zarcu, au izbutit să pună bazele gospodăriei colective.

Incă de la început, Gheorghe Zarcu și cei care porniseră cu hotărîre pe noul drum au muncit cu tragere de inimă pentru întărirea gospodăriei lor obștești. Dușmanul însă nu stătuse cu mîinile în sîn. Se infiltrase înăuntrul gospodăriei pentru a o săpa pe dedesubt. Colectiva, înființată cu prețul multor greutăți, era pe punctul de a se destrăma. Gheorghe Zarcu și alți comuniști au arătat însă oamenilor unde este buba. Chiaburii, de teapa lui Pafachia, Mihalcea și alții, care se strecuraseră în colectivă au fost demascați și aruncați afară ca buruiana din lan. De atunci, din 1952, curățită de dușmani, colectiva a început să se întărească și să facă pași mari și siguri pe drumul înfloririi ei.

Datorită muncii sîrguincioase și interesului deosebit pe care-l arăta pentru continua întărire a proprietății obștești, Gheorghe Zarcu a cîștigat stima și încrederea tuturor colectiviștilor. Prima dovadă grăitoare a încrederii și prețuirii lor, aceștia i-au arătat-o în toamna anului 1953, alegîndu-l președinte al gospodăriei colective. De atunci, Gheorghe Zarcu muncește cu și mai multă sîrguință pentru înflorirea gospodăriei colective și pentru creșterea bunăstării membrilor ei. De cînd a fost ales președinte, avutul colectivei a sporit simțitor. In ultimii doi ani, colectiva a cumpărat 2 cositori mecanice, o secerătoare, un motor pentru irigat, 10 perechi de boi și diferite unelte pentru completarea inventarului agricol.

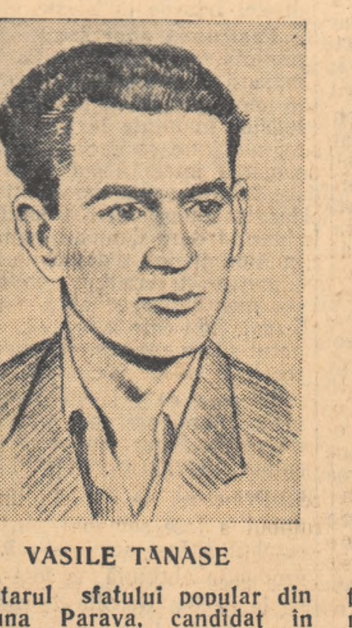
In fiecare an, colectiviștii din Isbiceni au cules de pe ogoarele gospodăriei recolte cu 300-500 kg la ha. mai mult decît țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună.

Văzînd recoltele sporite ce se obțin pe tarlalele colectivei și veniturile din ce în ce mai mari pe care le realizează membrii gospodăriei de pe urma muncii lor unite, tot mai mulți țărani muncitori individuali s-au înscris în acest răstimp în gospodăria colectivă. La convingerea multora dintre noii înscriși de a păși pe calea agriculturii socialiste a contribuit în mare măsură și munca de lămurire pe care Gheorghe Zarcu a desfășurat-o împreună cu ceilalți membri de partid din gospodărie în rîndurile țăranilor muncitori individuali.

Iată pentru ce țăranii muncitori, întovărășiți și colectiviști din Isbiceni l-au propus pe Gheorghe Zarcu candidat în alegerile de deputați în sfaturile populare ce vor avea loc la 11 martie 1956.

P. VOICULESCU

CANDIDAȚI AI F. D. P.

VASILE TĂNASE
secretarul sfatului popular din comuna Parava, candidat în circumscripția electorală raională nr. 6 Adjud

AURORA STAN
țărancă muncitoare, fruntașă a recoltelor bogate, candidată într-o circumscripție electorală din comuna Chișcani, raionul Brăila

ION MOLDOVAN
țăran muncitor întovărășit, este candidat al F.D.P. în circumscripția electorală comunală nr. 12, din comuna Ocna Sibiului,

ILEANA HOTEA
colectivistă din satul Drăgușeni, propusă candidată pentru raionul Oaș, regiunea Baia Mare.

DESVĂLUIREA

Istrate făgăduise Ilenei un car de fîn împrumut şi dăduse pe la ea s-o întrebe cînd să i-l aducă. Au mai sporovăit despre hotărîrea femeii de a se înscrie în colectivă, cumpănind lucrurile ca doi oameni aşezaţi şi megieşi buni ce sînt. Părea că toate se vor încheia cu bine, mă rog, cum se întîmplă întotdeauna cu sfaturile despre lucrurile mai înainte hotărîte. Dar veni vorba despre Pandele, celălalt megieş al Ilenei, şi buna înţelegere pieri dintre cei doi. Aproape un ceas de cînd se sfădeau:

— Dacă mă-nscriu, o fac fiindcă socotesc că e mai bine aşa, dar cu el nu mă stric. Degeaba îl batjocoreşti; de cînd s-a dus Arvinte, fie-i ţărîna uşoară, tot el, Pandele, m-a ajutat la nevoie.

— Oare nu vezi că-n fiecare an te arvuneşte cu-n sac de făină pe-o vară?

— Ba-i lucrez în parte dreaptă, pe din două.

— Mda, tu te alegi cu truda, el cu hambarul plin.

— Una ştii, una zici... ca flaşneta lui Ilie Ologu din tîrg...

— Ileană! Leliţă Ileană!

Auzindu-se strigată de afară, femeia îşi curmă firul vorbei şi-şi aruncă privirile prin fereastra cît un fund de ulcică. Dînd cu ochii de ţuguiul cuşmei brumării a lui Pandele, răsărită de după gard, ţîşni pe uşă.

— Ei... Cum o prosteşte! bombăni Istrate privind pe geam afară.

De peste gard, Pandele îi întindea femeii un căuş cu tărîţe.

— N-ar fi trebuit; ai cui să le dai, cumetre, îngînă ea, înşfăcînd căuşul.

— Am, nu le-aş mai auzi de nume. Au noroc de mine sărăcanii... De dumneata am grijă în primul rînd: eşti văduvă.

— Să te răsplătească cel de sus pentru binele ce mi-l faci!

— Sîntem oameni doar... Leliţă Ileană, te pofteşte Saveta să treci diseară pe la noi; ţi-ar da cîteva caiere de tors, că ea, sărmana, nu mai dovedeşte.

— Păi...

— Şi vreo baniţă de păpuşoi ţi-oi da... Mi-i mai săpa la primăvară cîteva postate în vie.

— Nu de asta... ştii, mi-a făgăduit Istrate că-mi aduce diseară un loitrar de fîn împrumutat...

— A prins seu în colectivă şi te momeşte!

— Ei, m-ajută şi el; pînă oi face cererea, pînă m-or primi, pînă oi duce-o pe Joiana la colectivă, mai trece timp. Ce să dau la vaci pînă atunci?

— Vasăzică, te-a şi amăgit! De aia, nu-ţi mai găseşti timp pentru noi... Degeaba ţi-am dat bucate, nutreţ? Aşa crezi? Aşa?

Prin crăpăturile dintre nuielile gardului, Ileana văzu ochii lui Pandele bulbucindu-se şi gîtul cu vinele-i umflate... Furios ca acum nu-l mai văzuse din ziua cînd i se luase crîşma. Femeia se înspăimîntă şi cu mîna tremurătoare dădu să treacă înapoi peste gard căuşul cu tărîţe.

— Imi vine să nebunesc cînd aud de colectivă, zise el potolit deodată şi împinse căuşul către văduvă. Apoi, strîmbîndu-şi gura într-un rînjet ce ar fi vrut să fie zîmbet, continuă:

— Socoată de văduvă cuminte e asta, să-ţi dai una din văcuţe de la casă? Asta îţi lipseşte? Gîndeşte-te bine, femeie, la ceea ce ţi-ai pus de gînd să faci. Iaca, de asta trebuie să-ţi port eu de grijă, să te-ndrum. Că, fără mine, cine ştie ce s-ar alege de dumneata...

— Ziceam că în colectivă are să-mi fie mai bine. Am tot cercat, dar nu pot lucra sterpătura de ogor cu două văcuţe, fără plug, fără o mînă de gospodar care să-i apese coarnele.

— Poţi să te bizui pe ajutorul meu.

— N-ai cînd să-ţi vezi de cele 10 desetini ale matale... Cînd să-mi mai ajuţi şi mie?

— Cît o să mai pot, n-o să te las la greu, doar oameni sîntem, mai spuse Pandele, pornind către casă. In gînd, o înjură însă aşa cum ştia el: „Iţi vin eu ţie de hac, n-ai grijă!"

Ileana intră gînditoare în casă, dar, dînd cu ochii de Istrate, îşi înălţă capul cu semeţie şi, purtînd căuşul ca pe-o dovadă de straşnică biruinţă, începu să turuie:

— Se mai aprinde el cîteodată, dar nu-l ţine mult. Degeaba, Istrate, degeaba „gînd ascuns, jumuleală", cum zici tu. Nici vorbă de aşa ceva! C-a fost înainte hapsîn, lacom, nu zic ba. A fost. Dar s-a schimbat mult în ultima vreme. E pîinea lui dumnezeu, nu alta!

— Ai grijă să nu ţi se oprească vreun dumicat în gît! făcu Istrate mustăcind.

Şi înfundîndu-şi cuşma pe cap, păşi către prag. De acolo adăugă:

— Pe-nserat, cînd se întorc săniile colectivei de pe hotar, unde au dus gunoiul, ţi-aduc fînul.

Apoi ieşi.

★

S-a lăsat noapte. Peste porcanul de fîn abia ridicat, ninsoarea ţese văl de betealăă. Cîte o pală de vînt s-azvîrle în coama dudului din coasta poieţii.

Ileana îşi face drum prin nămeţi, apărîndu-şi faţa cu mîna de sfichiuirea răbufnelilor de viscol. Scrîşnetul paşilor piere înăbuşit în şuierul înfiorător al vîntului.

Vrea să mai zvîrle vacilor un braţ de fîn. Se îndreaptă către porcan.

O luminiţă ca de licurici a străfulgerat deodată în noapte. Ileana s-a oprit o clipă. De la poala porcanului porneşte o văpaie roşie-portocalie ce se întinde repede. O mogîldeaţă, dintîi ca o pală numai, se ridică deodată şi o zbugheşte spre fundul ogrăzii... I se pare că visează. Şi totuşi, e el, Pandele, vecinul.

— Foc! Istrate, bade Istrate! Foc! a răcnit din răsputeri femeia.

Apoi şi-a zmucit de pe umeri sumănul şi s-a prăbuşit cu el, îndesindu-l peste începutul de pojar.

Strigătu-i disperat a sfîrtecat liniştea nopţii. După un moment, ca din pămînt, primi răspuns:

— Iacătă-mi-s, vecină. Şi Istrate se aruncă peste gard. Indesindu-şi cuşmele din fugă peste chicile ciufulite, în ograda Ilenei mai năvăliră şi alţii. Cu găleţi, cu lopeţi, cu ce apucaseră. Focul însese însă stins. Il înăbuşise Ileana înainte de a se fi întins.

— Dumicatul! făcu Istrate încruntat, amintindu-şi vorba dinaintea prînzului.

— Nu l-ar mai răbda pămîntul! îngînă Ileana.

— Pandele! îşi strecură bănuiala unul din cei intraţi în ogradă.

— D-apoi cine! Să anunţăm miliţia! Tîlharul de chiabur şi-a dat arama pe faţă! vorbi Istrate cu mînie în glas.

— Vasăzică, ăsta-i binele ce-mi doreşti, năpîrcă veninoasă! zise Ileana, ridicînd pumnii ameninţători către casa chiaburului.

— La de-alde astea a ajuns, ca să ne abată de la colectivă! Şi eu m-am lăsat prostit. Atîta ţi-a fost, spurcăciune! bombăni Amariei, un olăjgan cît bradul, păşind alături de Istrate şi de ceilalţi, spre postul de miliţie.

...Viscolul se potolise. Din înălţimea bolţii, luna îşi arăta rotunjimea, învăluind satul într-o maramă de lumină.

E. CIOBANU

Ne scriu corespondenţii despre pregătirile de primăvară

Gata să pornească pe ogoare

Muncind cu însufleţire şi aplicînd cu succes metoda de reparaţii pe ansamble şi subansamble, mecanizatorii de la S.M.T.-Botoşani au terminat înainte de data fixată repararea celor 53 de tractoare şi a tuturor maşinilor agricole cu care vor lucra în campania agricolă de primăvară.

In executarea muncilor de reparaţii, în mod deosebit s-au evidenţiat mecanicii lăcătuşi Teodor Ungureanu, Gheorghe Chelaru, Vasile Gavrilos, precum şi tractoriştii Gheorghe Cucereanu, Vasile Lucan, Ion Bordeianu şi alţii, care au făcut numai lucrări de bună calitate.

Şi mecanizatorii de la S.M.T.-Spătăreşti, raionul Fălticeni, ca şi cei de la S.M.T.-Albeşti din raionul Truşeşti, au terminat reparaţiile cu cîteva zile înainte de data fixată.

In prezent, colectivele din aceste trei staţiuni sînt pe teren în acţiunea de încheiere a contractelor de lucrări agricole cu gospodăriile colective, întovărăşirile agricole, precum şi cu ţăranii muncitori individuali din raza lor de activitate.

T. Godeanu

Işi vor lucra pămîntul cu mijloace mecanizate

Că pămîntul lucrat cu maşinile rodeşte mai bine, s-au convins numeroşi ţărani muncitori din raionul Buhuşi. Dornici de a obţine recolte cît mai bogate, un număr însemnat de ţărani muncitori din comunele Rediu şi Cindeşti au încheiat contracte cu S.M.T.-Podoleni pentru arăturile de primăvară. Printre aceştia se află Gheorghe Meres şi Gh. Brais din comuna Rediu, Gheorghe Nicolfor, Th. Gh. Năsăescu şi alţii din comuna Cindeşti.

In total, S.M.T.-Podoleni a încheiat pînă acum contracte cu ţăranii muncitori individuali din aceste două comune pentru o suprafaţă de peste 60 ha., acţiunea fiind încă în curs.

Tache Vasilache

Roadele întrecerii patriotice

2 martie. In biroul secţiei agricole a raionului Sighişoara, telefonul suna mereu. Tov. Vasile Crişan, statisticianul, nu mai dovedea cu notatul veştilor ce veneau de la celălalt capăt al firului telefonic.

— Alo! Alo! Tovarăşe... tovarăşe Crişan, aici preşedintele sfatului popular al comunei Săcel, vorbează... Ţăranii muncitori din comuna noastră au terminat în întregime repararea uneltelor agricole necesare campaniei de primăvară. Sîntem primii pe raion, aşa-i? adaugă preşedintele satisfăcut.

Răspunsul nu fuse însă cel aşteptat:

— Cei din Boiu v-au luat-o înainte. Au terminat reparaţiile de două zile.

Urmă o tăcere, apoi la capătul celălalt al firului se auzi din nou vocea preşedintelui din Săcel:

— La însămînţări, nu ne-o vor mai lua înainte! Să le spuneţi asta din partea noastră!

Şi aşa, pe rînd, pînă în seara de 3 martie, toate comunele din raionul Sighişoara au anunţat terminarea reparării uneltelor agricole. In întrecerea patriotică ce se desfăşoară cu avînt crescînd fruntaşi sînt pînă acum ţăranii muncitori din comunele Boiu, Goganu, Săcel, Hoghilag etc.

Ion Ciobotaru

Au încheiat contracte pentru a cultiva plante tehnice

Ca vechi şi pricepuţi cultivatori de plante tehnice, ţăranii muncitori din comuna Deleni, raionul Vaslui, au încheiat şi în acest an contracte cu statul în vederea cultivării cînepei şi tutunului. Astfel, 109 cultivatori din Deleni, printre care Ştefan Bîrzu, Gheorghe I. Damian, Elena Apetrii şi alţii, au încheiat contracte cu statul pentru a cultiva tutun pe o suprafaţă de peste 25 de hectare. Alţi 42 de ţărani muncitori din această comună, ca Alecu Gh. Popa, Gheorghe V. Bot, Ion Cucu, Vasile V. Popa şi alţii, vor cultiva în acest an, pe bază de contracte încheiate cu statul, cînepă de fuior pe o suprafaţă de 15 ha.

In acţiunea de contractare desfăşurată în această comună, un sprijin preţios a dat şi agentul de cultură Nicolai Apetrii. El a arătat oamenilor avantajele contractării, îndrumîndu-i totodată să se pregătească din timp pentru campania agricolă ce se apropie.

Victor Vasiliu

Pe drumul marilor recolte

In urmă cu cîteva zile, în satul Băiăbăneşti, raionul Bereşti, s-a inaugurat întovărăşirea agricolă „Vasile Roaită". In întovărăşire au intrat 42 de familii de ţărani muncitori, care vor lucra laolaltă o suprafaţă de 64 ha. Adunarea generală a întovărăşiţilor din Băiăbăneşti a ales ca preşedinte pe ţăranul muncitor Toader I. Balaban, om bine cunoscut în comună pentru hărnicia şi priceperea lui gospodărească.

Pentru a-şi lucra pămîntul cu mijloace mecanizate şi după metode agrotehnice înaintate, noii întovărăşiţi au şi încheiat contracte cu S.M.T. Zorleni.

O altă întovărăşire, cuprinzînd 47 de familii de ţărani muncitori, a luat fiinţă şi în comuna Drăgăşeni acelaşi raion.

Şi în satul Cristeşti, comuna Găneşti şi în satul Cruceanu, comuna Rădeşti, raionul Bereşti, un număr de 65 de familii de ţărani muncitori au înaintat cereri pentru înfiinţarea unor noi întovărăşiri agricole. In aceste sate, se lucrează acum la comasarea terenului ce urmează a fi lucrat laolaltă cu ajutorul S.M.T.-ului.

Ing. Ion Năstase

★

Urmînd îndemnul comuniştilor şi văzînd realizările obţinute de gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole învecinate, mulţi ţărani muncitori din comuna Perişoru Nou, raionul Băileşti, şi-au exprimat dorinţa de a-şi munci şi ei pămîntul laolaltă.

Zilele trecute, 29 de familii de ţărani din această comună şi-au unit de bună voie ogoarele, formînd o nouă întovărăşire agricolă, căreia, în cinstea apropiatelor alegeri, i-au dat numele de „11 Martie".

Ca preşedinte al întovărăşirii a fost ales tov. Cristea Bucatea, unul dintre cei mai vrednici ţărani muncitori din comună.

V. Cristea

Sfatul AGRONOMULUI

Viermele-sîrmă, duşman periculos al culturilor

Viermele-sîrmă se întîlneşte mai des în regiunile umede. El atacă mai cu seamă culturile de cartofi, sfeclă, bumbac, tutun, cereale şi legume.

Insectele (fig. 1) au corpul tare, alungit, de culoare brună-negricioasă. Puse pe spate, în palmă sau pe masă, îşi recapătă poziţia normală printr-un salt, pocnesc, sar în sus şi revin în poziţia de mers, de unde şi denumirea lor populară de pocnitori. Sînt unele specii ale viermilor-sîrmă care trăiesc şi în terenuri de stepă, iar altele în lucerniere sau terenuri cu ierburi.

Imperecherea şi depunerea ouălor se fac din luna mai pînă în iunie. Ouăle sînt depuse în pămînt la 1—5 cm. O femelă depune pînă la 150 de ouă. Din aceste ouă ies larve (viermi) (fig. 2) care cresc foarte încet, astfel că în primul an ating abia de 4—5 mm. De abia în lunile iunie—iulie ale celui de al patrulea sau al cincilea an, larvele devin mature, avînd 21—26 mm. lungime. Ele au corpul lung, subţire, de formă cilindrică, neted, de culoare galbenă sau brună. Picioarele sînt scurte. Corpul viermilor e tare şi dă impresia că ar fi de sîrmă, de unde şi denumirea de viermi-sîrmă.

O dată ajunse la maturitate, larvele coboară în pămînt pînă la 8—15 cm adîncime, îşi construiesc cîte o cămăruţă şi se transformă în pupe (păpuşi), din care ies adulţii. Incă din al 2-lea an, cînd larvele au 7—8 mm, ele devin periculoase pentru culturi.

Plantele sînt atacate de viermi-sîrmă mai ales cînd au cîte 3—4 frunze. Atacul se produce atît asupra semănăturilor de toamnă, cît şi asupra cerealelor de primăvară şi este caracterizat prin faptul că plăntuţele sînt roase la bază de jur împrejurul coletului, la ieşirea tulpinii din pămînt (fig. 3). In urma atacului, frunzele se îngălbenesc, apoi plantele pier. Viermii-sîrmă atacă şi rădăcinile de sfeclă, morcovii, tuberculii de cartofi, săpînd galerii în interiorul lor. Uneori, ei atacă şi boabele de porumb puse în pămînt. In grădina de legume, viermii-sîrmă atacă majoritatea plantelor. De asemenea, ei atacă puieţii din pepinierele pomicole. Plantele cele mai atacate sînt însă griul, orzul, porumbul, cartoful şi sfecla.

In regiunea Craiova, în anul 1955, viermii-sîrmă au atacat culturile de grîu şi porumb în raioanele Băileşti, Segarcea, Gura Jiului şi Tg. Jiu, pe o suprafaţă de 509 ha. Pentru a scăpa de acest atac, s-au luat imediat măsuri de combatere. Prima măsură a fost scurgerea apei de pe semănăturile unde aceasta băltea. In acest fel, umezeala excesivă, mediu favorabil pentru viermii-sîrmă, a fost înlăturată şi plantele de grîu au avut posibilitatea să se dezvolte repede, scăpînd astfel de pericol. După aceea, a urmat un tratament cu mijloace chimice, prin care atacul a fost combătut radical. In urma acestor măsuri, aproape întreaga cultură de pe cele 509 ha a fost salvată. Cu prilejul combaterii acestui atac s-a văzut limpede că, dacă măsurile sînt luate imediat, atacul poate fi înlăturat. Vreo 15 ha cu grîu unde nu s-au luat măsuri imediate n-au mai putut fi salvate şi cultura a trebuit să fie întoarsă. In locul ei, a fost semănat porumb.

FIG. 1 FIG. 3 FIG. 2

Datorită faptului că viermii-sîrmă au o viaţă lungă şi stau ascunşi în pămînt, combaterea lor se face foarte greu.

Efectuarea arăturilor adînci de toamnă, întoarcerea ţelinelor şi haturilor, care sînt focare unde se dezvoltă viermii-sîrmă, sînt lucrări ce trebuie făcute la timp şi în condiţii agrotehnice optime. Se recomandă, de asemenea, adunatul şi distrugerea viermilor-sîrmă din culturile mici (grădini de legume). Ca mijloace chimice de combatere se recomandă folosirea îngrăşămintelor azotoase (azotat de amoniu 250—300 kg la ha). In terenurile infestate, combaterea viermelui-sîrmă se poate face cu hexacloran (nitroxan) 50—60 kg la ha, în amestec cu îngrăşăminte fosfatice. Tratamentul se aplică în timpul arăturilor de toamnă sau primăvara. Amestecul acesta se poate pune şi o dată cu semănatul, împreună cu sămînţa. In acest caz, se dau numai 30 kg de hexacloran la amestec. Se pot folosi cu rezultate bune şi momeli otrăvitoare, făcute din trifoi sau lucernă tocată şi stropită cu 4 la sută arsenat de sodiu sau calciu.

Ca măsuri preventive, se recomandă semănatul de timpuriu şi introducerea în asolament a culturilor mai puţin atacabile sau rezistente la viermii-sîrmă, ca mazăre, fasole, muştar etc.

Ing. agronom
ADRIAN STANCIULESCU
direcţia agricolă regională Craiova

Prin aplicarea metodelor înaintate de semănat

Colectiviştii şi conducerea gospodăriei agricole colective „Flamura Roşie" din comuna Tîrzii, raionul Huşi, au început încă de mult să se preocupe de problema sporirii recoltei la cerealele păioase. Auziseră despre metodele înaintate folosite în colhozurile sovietice. La cursurile agrotehnice, învăţaseră pe larg metoda semănatului în rînduri încrucişate şi pe aceea a semănatului în rînduri dese. Dar parcă tot nu se puteau hotărî să le aplice.

— Dacă n-o să izbutim? se întrebau cu teamă unii.

— Poate tot ar fi mai bine să semănăm aşa cum am semănat şi pînă acum — spuneau alţii.

Anul trecut, însă, s-au hotărît să încerce. Şi pentru că era vorba despre o experienţă, suprafaţa de 10 hectare prevăzută a fi însămînţată cu grîu de primăvară a fost împărţită în două părţi egale, şi anume: o jumătate pentru grîul de primăvară semănat în rînduri dese, iar cealaltă jumătate, tot pentru grîu de primăvară, dar semănat în rînduri obişnuite. La fel s-a procedat şi cu suprafaţa de 10 hectare planificată a fi însămînţată cu orz. Acest lucru a dat colectiviştilor, brigadierilor şi conducerii gospodăriei posibilitatea de a stabili prin comparaţie care dintre cele două metode de semănat dă rezultate mai bune.

De remarcat este faptul că, atît la grîul şi orzul semănate după metoda rîndurilor dese, cît şi la cele însămînţate în rînduri obişnuite, s-au aplicat aceleaşi lucrări de pregătire a solului şi aceleaşi lucrări de întreţinere a culturilor. Astfel, pentru pregătirea terenului s-a făcut o arătură de bază la 25 cm adîncime. Ca îngrăşăminte chimice s-au dat superfosfat — 140 kg la hectar — şi azotat de amoniu — 120 kg la hectar.

In primăvară, înainte de însămînţare, terenul a fost grăpat şi apoi însămînţat aşa cum s-a arătat mai sus: cîte 5 hectare cu grîu şi orz după metoda rîndurilor dese şi cîte 5 ha în rînduri obişnuite. In ceea ce priveşte lucrările de întreţinere, ele au constat în plivitul de cîte două ori a culturilor.

Semănatul în rînduri dese s-a făcut cu ajutorul unei semănători obişnuite, ale cărei tuburi au fost apropiate la 7 cm. In felul acesta, numărul boabelor pe rînd a scăzut, în vreme ce distanţa dintre rînduri s-a micşorat la jumătate.

Astfel, plantele au avut posibilitatea să folosească aproape în întregime apa, substanţele nutritive din sol, aerul, lumina şi căldura.

La recoltat, de pe suprafaţa de 5 ha de grîu semănat în rînduri dese, ei au obţinut, cu toate că timpul a fost neprielnic, o recoltă de 1.450 kg la hectar, în vreme ce pe suprafaţa însămînţată cu grîu în rînduri obişnuite recolta a fost de numai 1.100 kg la hectar.

La orzul semănat în rînduri dese s-a realizat de asemenea un spor de recoltă faţă de cel însămînţat după metoda rîndurilor obişnuite. Astfel, în primul caz, pe o suprafaţă de 5 hectare s-au recoltat cîte 2.200 kg la ha, în timp ce la orzul semănat în rînduri obişnuite producţia a fost de numai 1.900 kg. la hectar.

Bazaţi pe experienţa făcută, colectiviştii din gospodăria agricolă colectivă „Flamura Roşie" din comuna Tîrzii au hotărît într-o adunare generală să extindă metoda semănatului în rînduri dese a cerealelor păioase pe o suprafaţă mai mare.

Ing. F. MAVRU şi Ing. E. SIMON

Factorii care contribuie la sporirea producţiei de porumb în regiunea noastră

Condiţiile naturale din regiunea noastră, prielnice culturii porumbului, au făcut ca suprafaţa cultivată cu această plantă să crească în anul 1955 cu 8.375 ha faţă de anul 1954. O dată cu aceasta, datorită aplicării pe scară largă a complexului de măsuri agrotehnice cerute de cultura porumbului, a crescut şi producţia medie la hectar. In anul 1955, producţia medie la hectar pe regiune a atins 2.000 kg de porumb boabe. La unele raioane, producţia medie la hectar a întrecut cu mult media obţinută pe regiune. In raionul Hîrlău, de exemplu, recolta medie a fost de 2.970 kg de boabe la ha, iar în raionul Iaşi, 2.500 kg. Gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole, datorită aplicării raţionale şi complete a regulilor agrotehnice şi folosirii din plin a mijloacelor mecanizate, au dobîndit recolte şi mai îmbelşugate. In G.A.C. „Victoria", din comuna Mogoşeşti, raionul Paşcani, s-au obţinut 3.400 kg de boabe la hectar de pe o suprafaţă de 47 ha, iar la întovărăşirea agricolă Mirceşti, comuna Miroslava, din acelaşi raion, o producţie de 3.000 kg de boabe la hectar de pe 20 ha.

Rezultatele obţinute pînă acum în cultivarea porumbului dovedesc că în regiunea noastră există condiţii pentru creşterea continuă a producţiei de porumb boabe la hectar, pentru obţinerea unor recolte constante. Hotărîtor în această privinţă este felul în care oamenii muncii de pe ogoarele regiunii vor şti să valorifice posibilităţile existente, să le transforme în realitate.

Factorii naturali (clima şi solul) din regiunea Iaşi sînt favorabili culturii porumbului. Tipul de sol cel mai răspîndit este cernoziomul degradat care are fertilitate ridicată datorită bunelor sale însuşiri fizico-chimice. In ceea ce priveşte cantitatea medie anuală a precipitaţiilor atmosferice (care, potrivit datelor staţiunilor meteorologice din regiune, a fost în ultimii 3 ani de 449,25 mm), aceasta este în general suficientă cerinţelor porumbului. In timpul anului, ploile cad de obicei neregulat şi neuniform, umiditatea lipsind mai ales la începutul verii, cînd plantele au mare nevoie de apă pentru creştere. Iernile, de asemenea, sînt deseori geroase, cu zăpadă puţină, bîntuite de vînturi puternice.

Aceste condiţii climatice caracteristice impun executarea peste tot în regiune a lucrărilor solului menite să ducă la înmagazinarea în pămînt a unei cantităţi cît mai mari de apă necesară creşterii, dezvoltării şi rodirii normale a plantelor. Una din aceste lucrări este arătura adîncă de toamnă. Experienţa anului trecut a arătat că raioanele care au executat în toamna anului 1954 arături adînci pe suprafeţe mai întinse au obţinut recolte medii spo rite la hectar. In raionul Hîrlău, de pildă, unde arăturile de toamnă s-au executat în procent de 40 la sută, producţia medie a fost de 2.970 kg la ha. Dimpotrivă, în raionul Negreşti, unde volumul ogoarelor de toamnă a atins numai 28 la sută recolta medie a fost de numai 2.080 kg boabe la ha.

Aplicarea gunoiului de grajd o dată cu arătura adîncă este un factor care contribuie de asemenea la mărirea recoltelor de porumb în regiunea noastră. Anul trecut, gospodăriile agricole care au îngrăşat ogorul de toamnă şi au aplicat raţional şi celelalte măsuri agrotehnice au realizat producţii de porumb cu 4—600 kg mai mari decît producătorii care n-au folosit bălegarul.

In legătură cu aplicarea gunoiului de grajd, trebuie arătat că acest îngrăşămînt valoros este folosit numai în parte în satele şi comunele regiunii noastre. De la numărul de animale existent, se adună în fiecare an o cantitate de aproape 350.000 tone de gunoi de grajd cu ajutorul căruia s-ar putea îngrăşa plantele de pe cca 24.000 ha. In vederea valorificării acestui preţios îngrăşămînt, organele agricole desfăşoară în prezent o intensă muncă de lămurire în rîndurile ţăranilor muncitori, sfătuindu-i să strîngă gunoiul de grajd în platforme, iar bălegarul bine putrezit să-l transporte la cîmp pentru a fi încorporat în sol, o dată cu executarea arăturii.

O lucrare agrotehnică care contribuie la reţinerea unei cantităţi cît mai mari de umezeală în sol este grăpatul ogoarelor de toamnă primăvara cît mai devreme, de îndată ce pămîntul s-a zvîntat la suprafaţă, şi nu în preziua semănatului, aşa cum greşit mai procedează încă mulţi producători agricoli din regiune. Intîrzierea grăpatului ogoarelor de tamnă s-a dovedit a fi deosebit de păgubitoare recoltelor de porumb din regiunea noastră. In primăvara trecută, în raionul Codăeşti s-a întîrziat cu grăpatul ogoarelor, ceea ce a atras după sine întîrzierea semănatului şi scăderea producţiei la hectar.

O mare importanţă în obţinerea unor producţii ridicate de porumb o are folosirea seminţelor din soiurile raionate. In regiunea Iaşi, aceste soiuri sînt: portocaliu de Tg. Frumos pentru nordul şi centrul regiunii şi romînesc de Studina pentru raioanele din sud. Foarte bune rezultate dă în regiune folosirea seminţei hibride de porumb. Cei mai indicaţi hibrizi pentru regiunea noastră este: portocaliu de Tg. Frumos x galben timpuriu. Acest hibrid este cultivat în cele mai multe gospodării colective din regiune, cu bune rezultate. Astfel, în gospodăria colectivă din comuna Cucuteni, raionul Iaşi, producţia obţinută de la soiul hibrid portocaliu de Tg. Frumos x galben timpuriu a întrecut aproape cu 30 la sută pe cea dobîndită de la soiurile raionate. In cadrul regiunii noastre, avem posibilităţi însemnate pentru înmulţirea seminţelor din soiurile raionate şi pentru producerea seminţei hibride, avînd în vedere că în regiune există o staţiune experimentală agricolă, precum şi 2 gospodării raionale de producere a seminţelor. O atenţie deosebită trebuie să se dea extinderii loturilor semincere nespecializate în fiecare gospodărie agricolă colectivă şi întovărăşire, precum şi producerii seminţei hibride în aceste unităţi.

Realizarea unor recolte mari de porumb este condiţionată în mare măsură de executarea însămînţărilor în epoca optimă şi de aplicarea metodelor înaintate la însămînţări. In regiunea noastră, porumbul trebuie semănat între 15 aprilie şi 10 mai. depăşirea acestei epoci optime poate duce la micşorarea producţiei sau chiar la compromiterea totală a ei. In anul trecut, datorită condiţiilor climatice cu totul deosebite, timpul s-a menţinut rece pînă aproape de 5 mai, fapt care a făcut ca şi semănatul să se execute cu întîrziere, iar recoltele să fie micşorate.

In ceea ce priveşte metodele de însămînţare, cea mai indicată s-a dovedit a fi metoda semănatului în cuiburi aşezate în pătrat. La întovărăşirea agricolă din comuna Stolniceni-Prăjescu, pe parcela unde porumbul a fost semănat în pătrat, producţia obţinută a fost de 3.300 kg la hectar. Recolte de peste 3.000 kg de boabe la ha au realizat, folosind această metodă, şi ţăranii muncitori Constantin Andrei din comuna Podul Iloaiei, Pal Iancu din comuna Bălţaţi şi alţii.

Pentru ca în anul acesta să se obţină pe regiune producţii de porumb cît mai sporite, inginerii şi tehnicienii agronomi trebuie să mobilizeze pe ţăranii muncitori să însămînţeze porumbul în epoca optimă şi în condiţii agrotehnice corespunzătoare. In primăvara aceasta, porumbul va fi însămînţat în cuiburi aşezate în pătrat pe o suprafaţă de peste 36.000 ha.

O condiţie care anul trecut nu a fost în întregime respectată şi asupra căreia va trebui să ne îndreptăm mai temeinic atenţia este executarea raţională a lucrărilor de întreţinere a culturilor. Trebuie arătat că nu peste tot în cuprinsul regiunii sînt respectate regulile agrotehnice privind întreţinerea culturilor. In multe raioane, producătorii mai obişnuiesc încă să folosească practici înapoiate, ca, de pildă, muşuroitul porumbului, care s-a dovedit a fi foarte dăunător mai ales în anii cu timp secetos. Neaplicarea peste tot a lucrărilor de îngrijire a culturilor a făcut ca în anul agricol 1954-1955 să nu se poată obţine pe întreaga regiune producţii mari de porumb. Practica a dovedit că, în condiţiile naturale ale regiunii noastre, este absolut necesar să se execute cel puţin 3 praşile, fără a se muşuroi, precum şi copilitul porumbului.

In sporirea producţiei de porumb o deosebită importanţă prezintă extinderea mecanizării lucrărilor. In regiunea noastră, avem un număr de 15 S.M.T.-uri, care sînt înzestrate cu un bogat utilaj agricol. Unele dintre acestea în anul 1955 au extins lucrările mecanizate la cultura porumbului, ajutînd gospodăriilor deservite să obţină recolte bogate. Astfel S.M.T. Podul Iloaiei, executînd, pe lîngă lucrările de arături, însămînţări şi cultivaţie, şi praşilul mecanic la gospodăria agricolă colectivă Hărmăşeşti din comuna Poieşti pe suprafaţa de 20 ha., a contribuit la obţinerea unei producţii de 3.840 kg de boabe la hectar.

Creşterea simţitoare a producţiei de cereale-marfă în regiunea noastră nu va fi însă posibilă fără trecerea de la mica gospodărie individuală, rizleţită şi puţin productivă, la marea gospodărie agricolă socialistă, singura în stare să folosească din plin tehnica nouă şi agrotehnica avansată. In agricultura regiunii noastre, sectorul socialist ocupă o suprafaţă redusă. Această situaţie se datoreşte faptului că organele agricole şi de stat n-au desfăşurat permanent o muncă de lămurire în rîndul ţăranilor muncitori cu gospodării individuale, pentru a le explica avantajele lucrării pămîntului în comun şi a-i convinge să se unească în diferite forme de cooperare în producţia agricolă. In unele raioane, munca de înfiinţare a noi gospodării colective şi întovărăşiri a fost subapreciată, organele agricole separînd în activitatea lor în mod cu totul greşit sarcinile privind creşterea producţiei de sarcinile luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii.

In lumina hotărîrilor Congresului partidului nostru, munca pentru transformarea socialistă a agriculturii trebuie desfăşurată permanent, sistematic, şi nu pe campanii, prin mijloace cît mai variate şi pe bază de exemple convingătoare. Obiectivul ei principal este lămurirea şi convingerea maselor de ţărani muncitori despre superioritatea formelor socialiste de producţie agricolă, atragerea lor pe făgaşul agriculturii socialiste.

Sub îndrumarea şi cu sprijinul partidului, organele agricole din regiunea Iaşi vor trebui să facă o cotitură hotărîtoare în activitatea lor, să participe mai activ la munca pentru înfiinţarea de noi gospodării colective şi întovărăşiri agricole, pentru lărgirea celor existente. Ele vor trebui să acorde o mare atenţie dezvoltării formelor simple de cooperare în muncă, cum sînt: asociaţiile, grupele de întrajutorare şi altele.

GHEORGHE DRAGAN
directorul direcţiei agricole regionale Iaşi

S. M. T.-urile — sprijin puternic în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii

* * *

In brazda trasă de tractor, cresc holde bogate

Statul nostru democrat-popular ne-a pus la îndemînă, în condiții avantajoase, prin S.M.T.-uri, mii de tractoare și mașini agricole cu care să ne lucrăm mai ușor și mai bine pămîntul pentru a-i smulge rod bogat. Spre deosebire de plugul tras de animale, tractorul cu greu poate însă lucra pe ogoare înguste, despărțite prin haturi la tot pasul. Partidul îndeamnă pe țăranii muncitori să-și unească ogoarele în tarlale întinse spre a putea astfel să se bucure de toate foloasele lucrării pămîntului cu mijloace mecanizate și după regulile agrotehnice.

Ascultînd îndemnul partidului, o parte din țăranii muncitori din comuna noastră am alcătuit o întovărășire agricolă. In felul acesta, am putut să ne lucrăm pămîntul cu tractorul, să ne dăm seama ce deosebire mare este între productivitatea mașinilor și cea a uneltelor simple.

De unde înainte cu cei mai buni boi nu puteam ara decît 0,25—0,50 ha pe zi, făcînd o arătură în fața de 10—12 cm, tractorul ară zilnic pe tarlalele întovărășirii peste 4 ha, trăgînd brazde uniforme și adînci de 20—25 cm. Grăpatul și semănatul le-am făcut în mare măsură tot cu mașinile S.M.T-ului. Putem spune pe drept cuvînt că în brazda trasă de tractor a crescut holdă, nu glumă.

Alexandru Dobre, unul dintre gospodarii buni ai comunei, înainte de a intra în întovărășire, muncindu-și pămîntul cu vitele și unelte simple, cu toată strădania și priceperea lui nu reușea totuși să scoată o recoltă mai mare de 1.000 kg de grîu și 2.000 kg de porumb la ha. In anul trecut, de pe cele 2 ha ale sale cultivate cu grîu în întovărășire i-au revenit cam 2.800 kg, iar de pe 2 pogoane și jumătate cultivate cu porumb, 3.750 kg de boabe, ceea ce vine cam 3.000 kg la ha. Venituri mari au realizat și ceilalți membri ai întovărășirii noastre.

In anul 1955, recolta medie pe întovărășire la cultura sfeclei de zahăr a fost de 26.000 kg la ha, pe cîtă vreme cea pe comună a țăranilor cu gospodării individuale, de 9.200 kg. Secretul acestei diferențe de recoltă constă în faptul că noi am folosit la executarea diferitelor lucrări cerute de cultivarea acestei plante mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului, pe cînd individualii au arat și semănat pămîntul cu unelte simple și după epoca optimă.

In acest an, vom folosi pe scară și mai largă mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului la executarea lucrărilor agricole. De altfel, în toamna trecută noi am arat și semănat întreaga suprafață destinată culturii păioaselor numai cu mijloacele S.M.T.-ului. In afară de aceasta, noi vom executa cu ajutorul tractoarelor și mașinilor S.M.T.-ului, însămînțările de primăvară, lucrările de întreținere la o bună parte a culturilor prășitoare, precum și recoltatul păioaselor.

Foloasele lucrării pămîntului în comun și cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului sînt înțelese de tot mai mulți țărani muncitori din comuna Siliștea. Intovărășirea noastră, care la înființare avea doar 17 membri, astăzi numără 167 de familii, iar în satele comunei s-au mai alcătuit încă 3 întovărășiri agricole. Și numărul țăranilor muncitori care pășesc cu încredere pe drumul recoltelor bogate, ce duce spre belșug și bunăstare, crește mereu.

GHEORGHE FLORESCU
președintele întovărășirii „Inainte", comuna Siliștea Crucii, raionul Băilești

S.M.T. Topraisar a primit „Steagul roșu" de stațiune fruntașă pe țară

Zilele acestea, la S.M.T. Topraisar, regiunea Constanța, a avut loc, într-un cadru festiv, decernarea „Steagului roșu" de stațiune fruntașă pe țară în campania de toamnă și pe anul 1955, al Ministerului Agriculturii și C.C. al Sindicatului Muncitorilor Agricoli. Au fost de față reprezentanți ai Ministerului Agriculturii, ai C.C. al Sindicatului Muncitorilor Agricoli, ai organelor de partid, sindicale și de stat din regiunea Constanța, precum și delegați ai multor S.M.T.-uri din țară.

Steagul de stațiune fruntașă pe țară a revenit S.M.T.-ului Topraisar. Tot cu această ocazie, S.M.T. Sf. Gheorghe din Regiunea Autonomă Maghiară și S.M.T. Turnișor din regiunea Stalin au primit „Steagul roșu" de stațiuni evidențiate I-a și respectiv a II-a pe țară.

Luînd cuvîntul, tov. Constantin Tănase, membru în prezidiul C.C. al Sindicatului Muncitorilor Agricoli, a arătat că S.M.T. Topraisar a dobîndit în anul trecut indici superiori în realizarea planului de producție, pe care l-a îndeplinit în proporție de 121,8 la sută, a economisit 15 la sută din carburanții planificați, a redus prețul de cost al hantrului cu 12,09 lei și a înregistrat o creștere de 26 la sută a productivității muncii pe cap de salariat. De asemenea, datorită atenției acordate calității lucrărilor, producțiile medii obținute la principalele culturi în sectorul agricol socialist deservit de stațiune au depășit cu 2—37 la sută producțiile planificate. Mecanizatorii de la S.M.T. Topraisar, ca și cei din S.M.T.-urile evidențiate, s-au angajat ca anul acesta să muncească astfel încît să obțină succese și mai de seamă în realizarea sarcinilor ce le revin.

DISCUȚII — Pe marginea articolului „Din experiența noastră în hrănirea vacilor de lapte"

Articolul tov. ing. S. Berls, de la gospodăria agricolă de stat Popești-Leordeni, apărut în ziarul „Agricultura Nouă", a stîrnit un viu interes în rîndul oamenilor muncii care lucrează în sectorul creșterii vacilor de lapte.

Noi considerăm că metoda hrănirii vacilor de lapte în două tainuri, metodă aplicată la gospodăria agricolă de stat Popești-Leordeni, corespunde atît practicii, cît și principiilor de fiziologie alimentară. In linii mari ea este aplicată și în cadrul stațiunii noastre.

Am citit cu atenție în ziar obiecțiile aduse de tov. ing. I. Vermeșean de la G.A.S. Urziceni acestei metode. Printre altele, el arată că la vacile cu producții mari de lapte administrarea rației în două tainuri ar încărca prea mult stomacul animalului și astfel ar scăpa de sub acțiunea sucurilor digestive o parte din alimente, pierzîndu-se din nutrețurile consumate însemnate substanțe nutritive. Noi considerăm această obiecție cu totul nefundamentată. După cum se știe, capacitatea rumenului animalului e de 40-60 litri, deci destul de mare pentru a putea înmagazina o cantitate apreciabilă de alimente. Este știut că, în mod normal, animalele consumă repede nutrețurile concentrate și cele suculente, pe cînd fînul îl consumă într-un timp mai îndelungat. Animalul, după ce s-a săturat, fără a-și supraîncărca stomacul, încetează consumul și după un sfert pînă la trei sferturi de oră începe rumegatul, care la vaci durează 5—7 ore pe zi.

In cazul cînd vacile sînt hrănite mai des, avînd tot timpul nutreț la dispoziție, ele sînt preocupate numai de mîncare, în timp ce principalele funcții fiziologice: rumegarea, digestia, asimilația, trec pe planul al doilea. Printr-o hrănire în două tainuri, însă, se produce o ritmicitate a funcțiilor fiziologice ale organismului. Tocmai datorită acestui fapt, la ferma gospodăriei de stat Popești-Leordeni s-a obținut o sporire a producției de lapte de 860 litri pe cap de vacă furajată față de producția obținută prin aplicarea vechiului sistem de hrănire.

In continuarea articolului său, tov. ing. Vermeșean susține că producția sporită de lapte obținută de G.A.S Popești-Leordeni s-ar datora procentului de concentrate din rația zilnică dată vacilor și nicidecum aplicării metodelor de hrănire în două tainuri. Fără îndoială că nutrețurile concentrate au o digestibilitate ridicată, fapt ce contribuie la sporirea producției de lapte, dar nu trebuie să uităm că valoarea lor nutritivă este mult mărită de nutrețurile suculente care conțin o serie de principii biologice, ca vitamine, săruri etc. și care, la rîndul lor, sporesc valoarea celorlalte alimente. La aceasta, se mai adaugă și metoda de hrănire în două tainuri a animalelor care este folosită la G.A.S. Popești-Leordeni. Or, așa după cum rezultă din articolul tov. Berls la G.A.S. Popești-Leordeni, nutrețurile suculente ocupă un loc important în componența rațiilor și aceasta a constituit un factor principal pentru menținerea unei producții mărite de lapte atît vara, cît și iarna. După părerea noastră, este indicat să se folosească în alimentarea vacilor de lapte nutrețuri suculente în cantități cît mai mari.

In concluzie, noi considerăm bună metoda hrănirii în două tainuri a vacilor de lapte, metodă aplicată la G.A.S. Popești-Leordeni, cu condiția însă ca acestei metode să i se aducă o modificare și anume: cele două tainuri să se administreze vacilor la intervale egale de timp, adică la orele 6,30 și 18,30. De asemenea, toate celelalte operații și mai ales mulsul vacilor trebuie potrivite astfel, încît intervalul între mulsori să fie egal. De pildă, mulsul să se facă între orele 5—6, 12—13 și 20—21.

In ceea ce privește modul de administrare a nutrețului verde peste vară, și noi socotim că, în această privință, la gospodăria de stat Popești-Leordeni s-a făcut o greșeală. Aici, prin prelungirea perioadei de stabulație, vacile au fost scoase din mediul lor natural, reducîndu-se la maximum mișcarea în aer liber și în soare.

La stațiunea noastră, de pildă, peste vară, vacile sînt scoase la păscut 7—8 ore pe zi, pe pășune de conveier verde, iar cînd soarele dogorește, ele sînt mînate la umbră, unde li se administrează cîte 20 kg de nutreț verde. In felul acesta, animalele pot să se miște în aer liber și soare, dar au asigurat și repausul la umbră pe timpul arșiței. Prin acest sistem combinat de hrănire a animalelor în cursul verii, stațiunea noastră a realizat o producție de lapte peste vară de 16 litri pe cap de vacă furajată, cu un consum de numai 0,180 kg de concentrate pe litru de lapte.

Pentru ca experiența gospodăriei agricole de stat Popești-Leordeni în domeniul hrănirii vacilor de lapte să fie cît mai larg cunoscută, noi propunem Institutului de cercetări zootehnice să organizeze la această gospodărie o consfătuire de producție la care să ia parte practicieni și specialiști din domeniul creșterii vacilor de lapte.

Dr. SAVU TIMARIU
și Dr. DUMITRU PETCU
Stațiunea experimentală zootehnică I.C.Z. Palas, regiunea Constanța

Nu ne poate fi indiferent pe ce terenuri lucrăm

Lucrez de peste 6 ani ca director la stațiunea de mașini și tractoare din Carei, regiunea Baia Mare. In acest răstimp, ca urmare a muncii politice și organizatorice desfășurată de către organele de partid, de stat și agricole, în raza de activitate a S.M.T. Carei sectorul socialist s-a întărit și dezvoltat an de an. Infiintîndu-se noi gospodării agricole colective și întovărășiri agricole, dezvoltîndu-se cele existente, S.M.T.-ul nostru a avut posibilitatea să lucreze pe tarlale de teren întinse, fără haturi, să folosească din ce în ce mai complet capacitatea de lucru a parcului de tractoare și mașini cu care este dotat.

In această privință, sînt grăitoare rezultatele comparative ale activității S.M.T. Carei în anii 1950-1955. In anul 1950, S.M.T.-ul a executat 40 la sută din volumul lucrărilor planificate în sectorul socialist al agriculturii din raza sa de activitate, iar restul de 60 la sută, în sectorul individual. Lucrînd în cea mai mare parte pe ogoarele înguste, despărțite prin haturi și răzlețite, aparținînd țăranilor muncitori cu gospodării mici și mijlocii, brigăzile de tractoare au făcut, în 1950, 7.754 ore-tractor deplasări în gol, adică peste 15 la sută din totalul orelor-tractor executate în cursul anului. Randamentul pe tractor a fost scăzut, iar cheltuielile de producție planificate, depășite. Din aceste cauze, volumul de lucrări planificate n-a fost realizat decît în procent de 86 la sută și la un preț de cost destul de ridicat.

Cu totul alta a fost situația în 1955, cînd 70 la sută din volumul lucrărilor planificate a fost executat în sectorul socialist. Pe tarlalele întinse ale gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole sau ale asociațiilor simple de producție agricolă, tractoarele și celelalte mașini agricole ale stațiunii au putut să lucreze mai ușor și cu randament sporit. Brigăzilor de tractoare li s-au stabilit înaintea începerii campaniilor agricole itinerarii precise de deplasare, volumul și felul lucrărilor și locul unde acestea vor fi executate, fapt care a avut drept rezultat evitarea în mare măsură a deplasărilor în gol.

Planificarea și organizarea mai bună a muncii brigăzilor de tractoare ne-au asigurat — după cum era și firesc — executarea la timp și în condiții agrotehnice corespunzătoare a lucrărilor planificate, realizarea unor economii însemnate de carburanți. Cu toate că în 1955 stațiunea noastră a deservit și unele gospodării colective și întovărășiri situate la mari distanțe, cum sînt cele din raioanele Vișeu și Sighet, în cursul anului 1955 procentul deplasărilor în gol ale tractoarelor a scăzut simțitor, iar consumul de carburanți a fost cu 25 la sută mai mic față de cel din 1950. Tot în 1955, mecanizatorii au îndeplinit planul anual de producție al stațiunii în proporție de 112 la sută, realizînd totodată o reducere de 3 la sută a prețului de cost per hantru față de 1950. Datorită creșterii productivității pe tractor, salariul mediu al tractoriștilor s-a mărit cu 80-100 la sută față de 1950.

Studiind documentele Congresului al doilea al partidului nostru, colectivul stațiunii a luat hotărîrea să dea un sprijin mai puternic muncii desfășurate pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist al agriculturii. In acest scop, mecanizatorii noștri, după ce au fost instruiți temeinic, au plecat în comunele din raza de activitate a S.M.T.-ului, unde, concomitent cu încheierea contractelor de lucrări au dus muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori cu gospodării individuale, pentru a-i convinge să-și lucreze pămîntul în comun, cu ajutorul mijloacelor mecanizate. Echipele de agitatori ale S.M.T.-ului nostru stau de vorbă stăruitor îndeosebi cu țăranii muncitori care au ogoarele învecinate și-i sfătuiesc să renunțe la haturi, alcătuind astfel tarlale întinse de teren, pe care tractoarele S.M.T pot lucra nestingherit și cu spor, iar regulile agrotehnice pot fi larg aplicate. Lucrînd în acest fel, echipele de mecanizatori au reușit în ultimele două săptămîni să convingă zeci de țărani muncitori individuali din comunele Petrești, Moftinul Mare, Ciumești etc. să alcătuiască tarlale prin desființarea haturilor dintre ogoarele învecinate, pentru a lucra în comun pămîntul cu tractoarele și mașinile S.M.T.-ului.

Rezultate deosebit de frumoase în acțiunea de tarlalizare s-au obținut în comuna Petrești. Aici, membrii echipei trimise de S.M.T.-ul nostru au stat de vorbă în primul rînd cu țăranii muncitori fruntași ai recoltelor bogate. Aceștia, înțelegînd mai lesne foloasele lucrării pămîntului cu mijloace mecanizate și după regulile agrotehnice, au consimțit să-și unească în tarla ogoarele ce urmează a fi cultivate cu porumb. Exemplul lor a fost urmat apoi de zeci de alte familii de țărani muncitori din comuna Petrești, care și-au unit pînă în prezent într-o singură tarla 57 ha. de teren și au încheiat contracte de lucrări cu S.M.T.-ul.

Fără a se lăsa cuprinși de amețeală de pe urma succeselor obținute, colectivul S.M.T.-ului nostru va continua cu și mai multă perseverență munca pentru întărirea și lărgirea diferitelor forme de cooperare în producția agricolă, fiind hotărît să-și îndeplinească principala sarcină trasată de partid.

ȘTEFAN SARKOZI
director la S.M.T. Carei, regiunea Baia Mare

Cu fiecare tractor, 1000 de hantri anual

Un angajament ce poate fi îndeplinit

Citesc cu atenție în ziarul „Agricultura Nouă" angajamentele acelor mecanizatori care, urmînd inițiativa membrilor brigăzii a 18-a de la S.M.T. Hagieni, își propun să realizeze în acest an cu fiecare tractor K.D.-35, 1.000 de hantri. Și eu sînt convins că stă în putința fiecărui tractorist să înfăptuiască un asemenea angajament. Această convingere se întemeiază pe propria mea experiență.

Anul trecut, aplicînd întocmai recomandările tov. V. Voichiță, Erou al Muncii Socialiste, și primind în permanență sprijinul șefului meu de brigadă, tov. Gh. Chiriac, și al agronomului de sector, am reușit să realizez cu tractorul K. D. ce mi-a fost încredințat 1432 de hantri. Totodată, am economisit carburanți în valoare de 2.537 lei, iar piese de schimb și materiale, în valoare de aproape 7.000 lei.

Cum am muncit? In primul rînd, trebuie să arăt că brigada din care fac parte își desfășoară activitatea numai pe terenurile gospodăriei colective din Mereni, ale cărei ogoare sînt foarte întinse. Aceasta a făcut să pot înlătura deplasările în gol, să ridic productivitatea tractorului, să reduc timpul de executare a lucrărilor.

Pentru a putea efectua lucrările agricole la termenii prescriși de agrotehnică, în toate campaniile agricole și mai ales în primăvara anului trecut, care, după cum se știe, a fost destul de ploioasă, am căutat să folosesc din plin fiecare ceas prielnic de lucru. Deseori, ziua semănam, iar noaptea, la lumina farurilor, făceam arături sau lucrări de cultivație. In felul acesta, în ciuda timpului ploios, am reușit în permanență să-mi depășesc normele zilnice de lucru cu 100—135 la sută.

De mare ajutor mi-au fost diferitele cupluri de mașini, ca, de pildă, cuplul format din 2 semănători, I.A.R. și cel format din 2 secerători-legători, pe care le-am folosit. Despre respectarea întocmai a îngrijirilor tehnice zilnice și periodice prescrise de normativ cred că nu este nevoie să amintesc. Fiecare mecanizator știe că aceasta constituie o condiție de bază pentru menținerea în perfectă stare de funcționare a tractoarelor și mașinilor.

De curînd, stațiunii noastre i s-a decernat de către Ministerul Agriculturii și C.C. al Sindicatului Muncitorilor Agricoli „Steagul roșu" de stațiune fruntașă pe țară. Prețuirea acordată muncii noastre a constituit pentru întreg colectivul de mecanizatori un puternic îndemn spre noi succese. Noi toți sîntem hotărîți să realizăm anul acesta un volum și mai mare de lucrări. Stațiunea ne-a asigurat condițiile necesare, atît prin perfecta reparare a utilajului, cît și prin contractarea unui volum mai mare de lucrări de întreținere, astfel încît să putem folosi din plin timpul dintre campania agricolă de primăvară și cea de vară.

De asemenea, în tot timpul iernii, în vederea ridicării calificării mecanizatorilor, în stațiune au funcționat cursuri profesionale, pe care le-am urmat cu toții.

In ce mă privește, eu mi-am propus ca în toate campaniile agricole din acest an să acord o și mai mare atenție respectării normativului de îngrijiri tehnice. Sînt convins că, în felul acesta, voi prelungi durata de funcționare a tractorului între două reparații generale. Deoarece anul acesta voi avea de executat un volum mai mare de lucrări de prășit, voi folosi un cuplu de două cultivatoare K.U.T.-21. Și în acest an, ca și în anii trecuți, voi aplica metoda graficului orar.

Toți tractoriștii din brigada noastră se pregătesc cu nerăbdare în vederea începerii lucrărilor de primăvară. Ne-am și dus tractoarele la gospodăria colectivă din Mereni, pe care o deservim.

Sîntem convinși că, îndeplinindu-ne angajamentul luat și executînd un volum sporit de hantri, vom ajuta colectiviștii din Mereni să obțină sporuri și mai însemnate de recolte la hectar, făcînd astfel față cu cinste sarcinilor ce ne revin.

VALERIU CIOBANU
tractorist din brigada a 12-a de la S.M.T. Topraisar, regiunea Constanța

Noi cadre de mecanizatori

In S.M.T.-urile din întreaga țară se acordă o deosebită atenție creșterii cadrelor de mecanizatori.

In afară de cursurile profesionale pentru ucenici, pe lîngă unele S.M.T.-uri funcționează și școli profesionale de tractoriști cu o durată de 3 ani.

Iată în fotografie un grup de elevi din anul II al școlii de tractoriști de la S.M.T. Biled, regiunea Timișoara. In cadrul unei lecții practice șeful de atelier Nedelcu Sima le explică modul de funcționare al motorului tractorului K.D.35

S.M.T. sau simplu centru de închiriat mașini?

In anul 1955, în munca stațiunii de mașini și tractoare Gorneni, regiunea București, s-au vădit numeroase lipsuri tehnico-organizatorice. Aceste lipsuri au făcut ca cele 8 brigăzi de tractoare să nu sprijine în suficientă măsură gospodăriile colective și întovărășirile agricole deservite în lupta pentru sporirea producției agricole. Datorită faptului că în unele locuri, ca, de exemplu, la gospodăriile colective din Gorneni și Gîștești, ori la întovărășirea agricolă din Mihăilești, nu a existat nici o preocupare din partea S.M.T.-ului pentru executarea lucrărilor în epoca optimă și pentru controlul calității acestora, culturile s-au dezvoltat slab, neobținîndu-se în medie decît 1.200 kg de grîu și cca 1.000 kg de porumb la ha.

Ar fi fost firesc, așadar, ca, trăgînd învățăminte din experiența anului trecut, conducerea stațiunii să ia anul acesta măsuri eficace, pentru sprijinirea temeinică a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, astfel ca acestea să dezvolte producția pe măsura posibilităților lor și să devină puternice centre de atracție pentru țăranii muncitori individuali. In realitate, însă, lipsurile care au influențat în mod negativ activitatea de anul trecut a stațiunii continuă să existe. Astfel, în raza lui de activitate, agronomul de sector Dumitru Săpunaru a trecut pe la gospodăriile colective din Gîștești și Letca Veche doar pentru încheierea contractelor de lucrări. Nici chiar colectiviștii din Gorneni nu simt sprijinul S.M.T.-ului. Ce să mai vorbim de unitățile aflate în comunele mai depărtate? In raionul Domnești, unde de curînd au luat ființă noi întovărășiri agricole — la Cornetu, Iepurești, Domnești, Popești, Drăgănescu, Tufa, Ogrezeni, Buda și Gîștești — conducerea S.M.T.-ului, care ar fi avut datoria să sprijine îndeaproape aceste unități în alcătuirea planurilor de producție pe anul în curs, nu s-a îngrijit nici măcar să trimită vreun tovarăș care să încheie contracte de lucrări.

Aceeași lipsă de preocupare o dovedește conducerea S.M.T. Gorneni și în ce privește înființarea de noi unități agricole socialiste.

Trecîndu-se la traducerea în viață a sarcinilor trasate prin Directivele Congresului al II-lea al partidului, în majoritatea S.M.T.-urilor din regiune și din țară s-au alcătuit încă de la începutul lunii ianuarie echipe de agitatori formate din cei mai buni tractoriști și tehnicieni, care s-au deplasat în comunele și satele înconjurătoare, dînd un ajutor prețios organelor de partid și sfaturilor populare în munca politică și organizatorică desfășurată în scopul convingerii și atragerii unui număr cît mai mare de țărani muncitori pe calea agriculturii socialiste. La S.M.T. Gorneni, însă, nu s-a întreprins nici o acțiune în acest scop. Nici chiar agronomii de sector n-au fost mobilizați în această acțiune, fiind lăsați să se descurce pe teren cum or ști, iar cei 8 pontatori-alimentatori trimiși în comunele și satele deservite de S.M.T. pentru a încheia contracte de lucrări nu au fost de loc instruiți și controlați în muncă. Acestora li s-au dat tabele cu noul tarif de plată a lucrărilor executate de S.M.T., fără însă a fi sprijiniți să-și însușească și să cunoască temeinic conținutul lor. Mergînd în comune, echipele de mecanizatori ale S.M.T.-ului n-au putut explica țăranilor muncitori individuali clar și amănunțit avantajele pe care le-ar avea și în ce privește costul lucrărilor efectuate de S.M.T., dacă s-ar uni în gospodării colective și întovărășiri agricole. Așa se explică de ce agitatorii S.M.T.-ului au stat mai mult pe la sfaturile populare fără să desfășoare zi de zi în rîndul țăranilor muncitori o muncă de lămurire concretă și eficace. Nu e de mirare deci că pînă la 5 martie S.M.T. Gorneni contractase lucrări pentru abia 49 la sută din volumul planificat pentru campania agricolă de primăvară: 2.118 hectare de arătură normală.

S.M.T.-ului Gorneni nu trebuie să-i fie de loc indiferent pe ce fel de terenuri (comasate sau răzlețite) vor lucra brigăzile de tractoare în campaniile agricole. Cu toate acestea, colectivul de conducere n-a depus eforturi ca acțiunea de contractări să ducă la succese cît mai însemnate pe linia lărgirii sectorului socialist în raza de activitate a S.M.T.-ului. Sînt multe comune în raionul Drăgănești, ca, de pildă, Bila, Bălăria și altele, unde țăranii muncitori ar dori să formeze noi întovărășiri agricole; dar conducerea S.M.T. Gorneni s-a mulțumit să încheie contracte izolate de lucrări cu țăranii muncitori individuali, fără să-i îndemne să-și unească ogoarele învecinate în tarlale prin desființarea haturilor. Oare cele 83 de hectare contractate în comuna Bila și cele 178,40 contractate în comuna Bălăria nu s-ar lucra mai cu spor dacă ar fi tarlalizate? Desigur că-i mult mai comod să închei contracte de lucrări cu un număr de producători agricoli decît să-i convingi că este în folosul lor să-și unească ogoarele răzlețite în tarlale întinse, pe care mijloacele mecanizate pot lucra cu mai mare spor.

Este timpul ca la S.M.T. Gorneni să se facă o cotitură serioasă în munca pentru lărgirea și întărirea sectorului agricol socialist din raza sa de activitate. Conducerea acestei stațiuni trebuie să înțeleagă că S.M.T. Gorneni nu este un simplu centru de închiriat mașini și tractoare. Datoria acestui S.M.T. este de a-și îndeplini principala sarcină trasată de partid: aceea de a fi un organizator și îndrumător al producției agricole, un sprijin puternic în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii în raza sa de activitate.

ION DRINCU

Din experiența gospodăriilor agricole colective fruntașe

Buna planificare și organizare a muncii — cheia succesului

In cei 6 ani care au trecut de la întemeierea ei, gospodăria colectivă din comuna Șemlac, raionul Pecica, a obținut succese deosebit de însemnate în sporirea producției agricole la hectar la toate culturile, în întărirea și dezvoltarea proprietății obștești și — ca urmare firească — în creșterea bunăstării membrilor ei.

Anul trecut, bunăoară, colectiviștii din Șemlac au obținut în medie la hectar recolte care întrec cu sute — și unele chiar cu mii — de kilograme pe cele obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Dacă ai întreba pe oricare dintre membrii acestei gospodării colective care este secretul rezultatelor obținute de ei, ți-ar răspunde simplu: buna planificare și organizare a muncii. Intr-adevăr, fără o bună organizare a muncii, această gospodărie colectivă care cuprinde sute de brațe de lucru, sute de hectare de teren, numeroase vite de muncă, ferme pentru creșterea animalelor, construcții, mașini, inventar etc., n-ar fi reușit să obțină succese atît de însemnate.

In gospodăria colectivă din Șemlac, datorită faptului că s-a dat atenția cuvenită întăririi brigăzilor permanente de producție, acestea au devenit cu adevărat forma de bază a organizării muncii. Brigăzile sînt organizate ca unități stabile pe termen de mai mulți ani, au terenul repartizat pe întreaga durată a asolamentului, atelajele și utilajul agricol le sînt date în primire cu proces-verbal, iar întreaga activitate a gospodăriei se desfășoară numai pe bază de plan. Grija colectiviștilor din Șemlac pentru asigurarea unei cît mai bune planificări și organizări a muncii este oglindită în modul cum au întocmit ei planul de producție al gospodăriei pe 1956, precum și în felul cum și-au organizat munca pentru pregătirea și desfășurarea campaniei agricole de primăvară.

In planul de producție pe acest an, colectiviștii au prevăzut un șir de măsuri menite să ducă la obținerea unor recolte mai mari ca în anii trecuți, la continua întărire și dezvoltare a proprietății obștești. Așa, bunăoară, ținînd seama de recoltele obținute anul trecut și de faptul că, începînd din acest an, în gospodărie a fost introdus sistemul de retribuție suplimentară a muncii în toate ramurile de producție ei au prevăzut să obțină în medie la ha cel puțin 1.650 kg de grîu, 2.700 kg de porumb, 1.700 kg de floarea-soarelui, 24.000 kg de sfeclă de zahăr etc. Este important de arătat însă că planificarea producției medii pe unitatea de suprafață s-a făcut de jos în sus, pornindu-se de la echipe și brigăzi, și nu de sus în jos, cum obișnuiesc cele mai multe dintre gospodăriile colective. Aproape la toate culturile, producția medie planificată diferă de la brigadă la brigadă și chiar în cadrul aceleiași brigăzi de la parcelă la parcelă și de la o echipă la alta, ea fiind stabilită în funcție de fertilitatea solului, de calitatea semințelor și — în ce privește cerealele de toamnă — de condițiile în care au fost executate lucrările de pregătire a terenului și de însămînțare. La culturile prășitoare, producția a fost planificată nu numai pe brigăzi, ci și pe fiecare echipă în parte, ținîndu-se seama de aceiași factori. In acest fel, a fost planificată producția și în ramura creșterii animalelor.

Pentru a se preveni orice risipă de zile-muncă, s-a făcut o planificare judicioasă a cheltuielilor de zile-muncă pe fiecare ramură de producție, brigadă, echipă și cultură în parte, luîndu-se totodată măsurile organizatorice necesare pentru ținerea unei evidențe stricte a muncii și a producției.

Experiența anilor trecuți a arătat colectiviștilor din Șemlac că aplicarea metodelor agrotehnice înaintate constituie un mijloc sigur de sporire a producției agricole. De aceea, în planul de producție ei au prevăzut măsuri pentru extinderea aplicării acestor metode. Așa, de pildă, floarea-soarelui și porumbul vor fi însămînțate pe întreaga suprafață numai în cuiburi așezate în pătrat, se va face polenizarea suplimentară artificială în întregime la floarea-soarelui și pe 100 ha la porumb, se va produce sămînță hibridă de porumb pe 5 ha și se vor aplica îngrășăminte chimice la semănăturile de toamnă și la sfecla de zahăr.

Indată după întocmirea planului anual de producție, colectiviștii din Șemlac au și pornit la înfăptuirea sarcinilor cuprinse în el. Pe baza sarcinilor anuale de producție ce-i revin, fiecare brigadă și-a întocmit un plan de lucru pentru perioada de pregătire a lucrărilor de primăvară și apoi pe întreaga campanie de primăvară. Pentru asigurarea îndeplinirii întocmai a tuturor sarcinilor cuprinse în planul de producție al gospodăriei și în planul de lucru al fiecărei brigăzi, consiliul de conducere a întocmit un plan de sarcini pe tot timpul anului, potrivit căruia fiecare membru al consiliului de conducere se ocupă și răspunde de îndeplinirea unui anumit grup de sarcini. Așa, de pildă, un membru al consiliului răspunde de transportul bălegarului la cîmp, de selectatul și tratatul semințelor și de pregătirea răsadnițelor pentru cultura legumelor și tutunului, un altul de întreținerea și îngrijirea animalelor de muncă și de producție, și așa mai departe.

O deosebită atenție s-a dat întocmirii planului de lucru al brigăzilor de cîmp pentru campania agricolă de primăvară. Planul de lucru al unei brigăzi cuprinde toate măsurile necesare pentru asigurarea justei repartizări și folosiri a brațelor de muncă și a mijloacelor de care dispune brigada. Bunăoară, în plan sînt prevăzute felul și volumul lucrărilor, termenul calendaristic și terenul pe care vor fi executate, norma zilnică de lucru, cheltuielile de zile-muncă, necesarul brațelor de muncă, al atelajelor și mașinilor trebuincioase pentru executarea fiecărei lucrări în parte, precum și măsurile agrotehnice stabilite. In acest an, gospodăria va executa cu ajutorul mijloacelor mecanizate puse la îndemînă de S.M.T. un volum de lucrări mult sporit față de anul trecut. De aceea, în planul de lucru al fiecărei brigăzi de cîmp s-au prevăzut măsuri care să asigure deservirea la timp și în bune condiții a brigăzii de tractoare, potrivit prevederilor contractului de lucrări încheiat între gospodăria colectivă și S.M.T. Munca în cadrul brigăzii de cîmp este în așa fel organizată, încît principalele lucrări, cum sînt aratul, cultivatul, semănatul etc., să se facă, pe cît posibil, cu mașinile și tractoarele S.M.T.-ului, iar cu mijloacele proprii ale gospodăriei să se efectueze transportul îngrășămintelor și executarea lucrărilor de îngrijire a semănăturilor de toamnă.

Dînd toată atenția asigurării unei bune organizări și planificări a muncii, colectiviștii din Șemlac sînt hotărîți să muncească cu toate puterile, pentru a obține în acest an succese și mai însemnate pe calea întăririi și dezvoltării economico-organizatorice a gospodăriei colective și a creșterii necontenite a bunăstării lor.

N. IANCU

DIN EXPERIENȚA AGRICULTURII R.P. BULGARE

Unii dintre cititorii ziarului nostru și-au exprimat dorința de a cunoaște mai în amănunt din realizările și experiența oamenilor muncii din agricultura R. P. Bulgaria. Pentru a putea satisface această dorință, redacția s-a adresat citorva oameni de specialitate din țara vecină și prietenă cu rugămintea de a ne scrie cîteva articole care să vorbească despre unele realizări și să împărtășească din experiența oamenilor muncii de pe ogoarele Bulgariei.

Publicăm aceste articole scrise pentru ziarul „Agricultura Nouă".

Pe drumul transformării socialiste a satului

ANA VALEVA
redactor șef al revistei „Agricultura cooperatistă"

Reorganizarea pe baze socialiste a economiei sătești bulgare se îndeplinește după principiile care stau la baza planului cooperatist al lui Lenin și urmînd exemplul construcției colhoznice sovietice; totuși, în Bulgaria, pămîntul este proprietate particulară. Aceasta constituie o etapă care corespunde cel mai bine — în condițiile noastre — drumului spre socialism. Organismul economic care stă la baza schimbărilor structurale ce se petrec în satul bulgar este gospodăria agricolă cooperativă de muncă (G.A.C.M.) Gospodăriile agricole cooperative de muncă existente depășesc numărul de 2.700. Ele cuprind circa 53 la sută din gospodăriile sătești și mai mult de 61 la sută din suprafața totală cultivată.

Gospodăriile de stat însumează un procent relativ redus din suprafața arabilă a țării — circa 2 la sută. Insă, de pe acum, ele se dezvoltă ca gospodării socialiste model.

In anii 1950—1951, mișcarea de cooperativizare din rîndurile țărănimii bulgare a luat o mare dezvoltare. In regiunile de șes, gospodăriile agricole cooperative de muncă au reunit între 70-80 la sută din gospodăriile sătești; în regiunile muntoase, între 15—20 la sută. Suprafața medie cultivată de fiecare gospodărie agricolă cooperativă de muncă este în prezent de 929,7 ha; există însă gospodării agricole cooperative de muncă care posedă suprafețe de 6.000—7.000 ha de pămînt.

Cea de a doua conferință națională a gospodăriilor agricole cooperative de muncă, ale cărei lucrări s-au desfășurat în anul 1950, a avut ca urmare dezvoltarea și mai largă a sectorului cooperatist la sate. Conferința a elaborat și adoptat statutul-tip al G.A.C.M. Cea de a treia și a patra conferință, care au urmat, precum și o serie de hotărîri ale partidului și guvernului au contribuit la întărirea gospodăriilor agricole cooperative de muncă din punct de vedere organizatoric, economic și politic. In mai multe rînduri, cadre conducătoare cu experiență au fost trimise în ajutorul cooperativelor. In anul 1955 la cererea adunărilor generale ale cooperatorilor circa 2.000 de muncitori, care se evidențiaseră prin calitățile lor organizatorice, au fost eliberați din muncile pe care le dețineau în aparatul de stat și de partid pentru a se reîntoarce la sate, să lucreze în gospodăriile agricole cooperative de muncă. Dintre aceștia, un număr de 656 au fost aleși președinți de cooperative agricole. In ultimii 10 ani, peste 6000 de specialiști cu studii superioare și 11.000 cu studii secundare au fost trimiși, de asemenea, la sate.

Proprietatea gospodăriilor agricole cooperative de muncă s-a mărit neîncetat. Pînă la sfîrșitul anului 1954, ea a crescut de două ori și jumătate în comparație cu anul 1951. In aceeași perioadă, fondurile indivizibile au crescut de aproximativ 4 ori. In gospodăriile agricole cooperative de muncă s-au clădit 47.370 de construcții agricole. 621 de baraje mici, s-au plantat 27.755,9 ha cu viță de vie, 35.690,8 ha de noi livezi. Cea mai mare parte a construcțiilor se efectuează cu ajutorul fondurilor proprii, restul de capitaluri investite fiind furnizate de stat sub formă de împrumuturi pe termen lung și cu dobîndă mică.

Cele 167 de stațiuni de mașini și tractoare, înzestrate cu utilajul cel mai modern, au un rol de seamă în reorganizarea socialistă a economiei sătești. Ele au devenit principala bază materială și tehnică a gospodăriilor agricole cooperative de muncă. Stațiunile de mașini și tractoare execută circa 70 de feluri de munci agricole și un volum tot mai sporit. Intre altele, ele execută 83,9 la sută din desțeleniri, 76,5 la sută din arăturile adînci de toamnă, 75,6 la sută din arăturile pentru însămînțările de toamnă, 58,7 la sută din însămînțările de toamnă, 60 la sută din însămînțările de primăvară și numeroase alte lucrări ale gospodăriilor agricole cooperative de muncă.

Pe de altă parte, statul acordă un ajutor însemnat cooperativelor agricole prin construirea sistemelor de irigație, de desecare, prin uzinele constructoare de mașini agricole și fabricile ce produc îngrășăminte chimice etc.

Justa organizare a muncii și veniturile mari obținute de cooperatori contribuie de asemenea, la întărirea gospodăriilor agricole cooperative de muncă. Retribuirea muncii în G.A.C.M. se face pe principiul socialist, adică după cantitatea și calitatea lucrului executat.

Renta funciară (renta ce se dă cooperatorilor pentru pămîntul adus în cooperativă) se micșorează neîncetat. In prezent, ea este de 10,9 la sută din veniturile destinate a fi împărțite între cooperatori. In 22 de gospodării agricole cooperative de muncă, cooperatorii au suprimat renta funciară și împărțirea veniturilor se face numai în raport cu munca depusă.

In G.A.C.M., productivitatea culturilor crește neîncetat. Ea este în medie de 12—35 la sută mai mare decît cea obținută în gospodăriile individuale. Productivitatea muncii crește de asemenea. In 5 ani, producția de lapte de vacă a G.A.C.M. s-a triplat.

In anul 1955, în multe cooperative au fost obținute producții medii destul de ridicate. Astfel, G.A.C.M. din satul Sokolare, raionul Biala-Slatina, a obținut de pe toată suprafața însămînțată cu grîu o producție de 4.100 kg la hectar, cea din satul Sliventi, raionul Tolbuhin, 2.230 kg de grîu la hectar. G.A.C.M. din satul Sekirevo, raionul Plovdiv, a dobîndit 5.300 kg de orez la hectar, iar cea din satul Malak-dol, raionul Cirpan, 2.136 kg de bumbac la hectar etc.

G.A.C.M. asigură membrilor ei venituri din ce în ce mai ridicate. Anul trecut, plata în natură și în bani pentru ziua-muncă a crescut, în raport cu 1954, în toate G.A.C.M. In gospodăriile agricole cooperative de muncă fruntașe valoarea unei zile-muncă a ajuns să fie între 20—30 leva.

G.A.C.M. din satul Kameno, raionul Burgas, a împărțit 7 leva în bani și 23 leva în produse pentru fiecare zi-muncă, iar cea din Zlati-trap, raionul Plovdiv, 25 leva în bani și 5 leva în produse. La cooperativa din Zlati-trap, fiecare cooperatoare care a depășit vîrsta de 55 de ani și fiecare cooperator care a împlinit 60 de ani primește 100 leva pe lună, deosebit de veniturile ce i se cuvin pentru munca depusă.

Avantajele ce le oferă gospodăriile agricole cooperative de muncă în comparație cu gospodăria individuală sînt cunoscute de toți cooperatorii. Țăranii muncitori săraci și mijlocași care au rămas încă în afara G.A.C.M. se conving din ce în ce mai mult de avantajele sistemului cooperatist la sate. In 1955, noi gospodării agricole cooperative de muncă au fost înființate în 42 de sate și un mare număr de noi cooperatori s-au înscris în cele existente. In 1955, aproximativ 25.000 de noi membri, cu peste 90.000 ha de pămînt, au intrat în G.A.C.M., singura formă de gospodărie care le poate asigura bunăstarea lor și dezvoltarea continuă a agriculturii țării.

Sporirea recoltelor medii de legume

GHENKO GHENKOV

Bulgaria este vestită de multă vreme prin cultura legumelor. Măestria și hărnicia legumicultorilor bulgari sînt bine cunoscute în țările din Europa de sud și Europa centrală. Cu toate acestea, pînă nu de mult producția de legume din țara noastră nu s-a dezvoltat corespunzător posibilităților existente. Experiența fruntașilor în cultura legumelor era insuficient studiată și generalizată de către cercetătorii științifici din acest domeniu.

Transformarea socialistă a agriculturii a creat condiții pentru dezvoltarea rapidă a legumiculturii. Multe gospodării agricole cooperative de muncă au mari suprafețe — pînă la 100 ha — destinate cultivării legumelor. In jurul marilor orașe industriale au fost create zone legumicole. Acum, aproape în toate regiunile țării se găsesc grădini de legume. Cu problemele îmbunătățirii culturilor de legume se ocupă institutele de cercetări științifice.

In ultimii zece ani, au fost create și introduse în producție multe soiuri noi de legume. Academicianul Hristo Daskalov a obținut prin hibridare o combinație heterozis de roșii „nr. 10 x Bizon". Acum s-a dat în producție noul produs heterozis „nr. 10 x Rudjers", obținut tot de către academicianul Daskalov și care, în afară de faptul că e mai precoce, posedă și un mare procent de substanță uscată și de zahăr. De asemenea, se experimentează noi soiuri hibride de ardei, care se disting nu numai prin precocitate și producții mari la hectar, ci și printr-o mare rezistență față de unii dăunători.

O caracteristică a legumiculturii bulgare din ultimii ani o constituie producerea de culturi timpurii în straturi și producerea legumelor în răsadnițe. Suprafața cultivată cu roșii timpurii în anul 1955 a sporit în comparație cu anul 1952 cu peste 32 la sută.

In vederea producerii de roșii timpurii, în condițiile Bulgariei de sud, legumicultorii însămînțează în răsadnițe între 15 și 25 ianuarie, iar în Bulgaria de nord, între 25 ianuarie și 5 februarie. De îndată ce plantele răsar, temperatura în răsadnițe este micșorată pînă la 7-8 grade C. Cînd se formează prima pereche de frunze adevărate, răsadul este transplantat în cuburi nutritive. In Institutele de cercetări științifice și în practică s-a stabilit că folosirea cuburilor nutritive contribuie la obținerea unor producții mari și timpurii. De aceea, în ultimii 2 ani la noi în țară au fost produse tot mai multe cuburi nutritive: în 1954 — 5.250.000 iar în anul 1955, 40.000.000.

O altă condiție importantă de mărire a precocității și a producției la hectar o constituie alegerea justă a locului și aplicarea rațională a agrotehnicii. Pentru roșiile timpurii, legumicultorii aleg soluri ușoare și calde. Plantele sînt transplantate în gropi pregătite din timp în care se pun 0,5 kg de gunoi de grajd și 15—20 gr superfosfat. Pentru a nu scădea temperatura solului după transplantarea plantei trebuie în primul rînd să se ude cu stropitoarea; pe fiecare plantă se vor turna 2—3 litri de apă. După transplantare, solul grădinii de legume este afînat cu cultivatorul cu tracțiune mecanică. Plantele se leagă de tutori la înălțimea celei de a patra inflorescențe. Lăstarele laterale sînt îndepărtate din timp. Cînd fructele primei inflorescențe ating mărimea unei alune, plantele sînt îngrășate suplimentar cu 10 kg azotat de amoniu la decar. După prima recoltare a roșiilor se execută a doua îngrășare suplimentară cu aceeași cantitate de azotat de amoniu sau must de bălegar (400—500 kg la decar) care se introduce în sol concomitent cu stropirea.

Acum 10 ani, producerea de legume în răsadnițe era cu totul limitată — mai cu seamă în apropierea orașelor mari. In prezent nu există gospodărie care să nu cultive legume timpurii în răsadnițe. Unele gospodării cultivă castraveți și ardei în zeci de mii de rame de răsadnițe și obțin cîte 10-12 tone de produse la decar. De pildă, gospodăria agricolă cooperativă de muncă „Djuliunița" din satul Gornoorehovit are 40.000 de rame de răsadnițe. In anul 1954, unele brigăzi din această gospodărie au obținut un venit de 34.000 de leva la decar pe suprafața de geamuri însămînțată cu castraveți.

Cooperatorii însămînțează semințe de ardei din soiul Djuliunskaia Șipka încă din luna decembrie, răsădesc răsadul o dată sau de două ori și-l transplantează sub geamuri în a doua jumătate a lunii februarie, cîte 15 plante sub fiecare ramă. Primele legume se obțin în luna martie. Castraveții din soiurile Langha și Bistrena se seamănă în prima jumătate a lunii ianuarie și sînt transplantați la sfîrșitul lunii februarie sau la începutul lui martie, cîte 3 plante sub rama de răsadniță. Primii castraveți se recoltează către sfîrșitul lui martie.

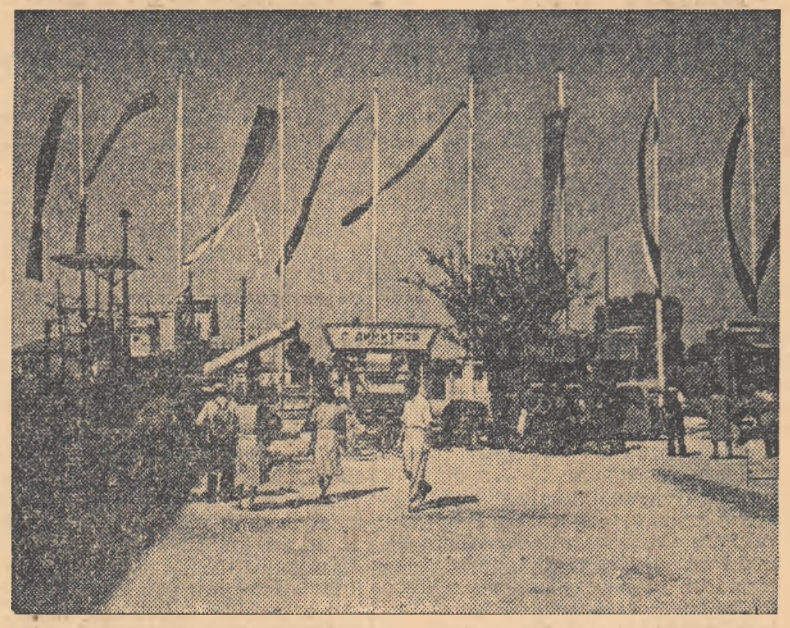
Rezultate excepționale se obțin la noi în cultivarea roșiilor semitimpurii fără răsaduri. Recoltele medii ale acestor roșii ating cifra de 4 tone la decar, iar unele gospodării din plasa Bazargic string cîte 9 tone la decar.

In ultimii ani, în legumicultură sînt folosite pentru lucrarea între rînduri cultivatoare cu tracțiune animală sau cu tracțiune mecanică. Experiența a arătat că se poate renunța la vechea metodă de cultivare a legumelor, cunoscută și peste hotare sub denumirea de „bulgărească" și să se treacă la irigarea cu ajutorul brazdelor lungi și la lucrarea solului cu cultivatoare cu tracțiune animală și mecanică. In acest fel se vor economisi 6-10 zile de muncă la decar, iar prășitul se va face la timp.

Aplicarea unei serii de noi măsuri agrotehnice și introducerea de soiuri noi în producție, precum și creșterea calificării legumicultorilor au contribuit la sporirea recoltei medii de legume în întreaga țară. Unii legumicultori obțin producții-record. Așa, de pildă, Elena Timova, șefă de echipă în gospodăria agricolă cooperativă de muncă din satul Rijevo Konare, a obținut în anul 1954 la decar cîte 24.820 kg de roșii prin cultivarea produsului heterozis „Zaria x Komet". Producții-record de roșii, ardei, castraveți și alte legume au obținut și alți cooperatori.

Industria în sprijinul agriculturii

- Tînăra industrie producătoare de mașini agricole din R. P. Bulgaria producea la sfîrșitul anului 1955 circa 60 de tipuri de mașini și unelte agricole. In ultimii cinci ani producția de batoze, de diferite tipuri de semănători tractate, pluguri și alte unelte pentru lucrarea solului a sporit de zece ori.
- In 1954 uzinele constructoare de mașini agricole au început producția în serie a combinelor cerealiere, iar către sfîrșitul anului 1955 a combinelor pentru recoltatul sfeclei și al inului.
- Uzina pentru producerea pompelor necesare irigațiilor din Vidin furnizează agriculturii printre alte tipuri de pompe și una cu un debit de 30.000 litri pe minut.
- Cele trei uzine pentru producerea pieselor de rezervă necesare mașinilor agricole asigură tot ce este necesar pentru menținerea și repararea utilajului agricol.
- In anul 1956 industria constructoare de mașini agricole din R. P. Bulgaria va fabrica în serie încă 36 tipuri de mașini agricole printre care combina pentru porumb precum și buldozere.
- R. P. Bulgaria a devenit de cîtva ani o țară exportatoare de utilaj agricol. Mașini agricole fabricate de uzinele bulgare lucrează azi pe ogoarele R. P. Chineze, Indiei, Siriei și ale altor țări.

La una din expozițiile agricole organizate anul trecut, un stand special a fost rezervat expunerii mașinilor agricole produse de uzina „Gheorghi Dimitrov" din Russe.

Pentru ridicarea continuă a productivității animalelor

academician GH. ȘTEFANOV

Transformarea socialistă a economiei naționale a pus în fața crescătorilor de animale sarcina ca într-un timp scurt să lichideze cu rămînerea în urmă în domeniul zootehnic, pentru a satisface nevoile de hrană mereu crescînde ale oamenilor muncii și nevoile de materie primă pentru industrie.

In directivele celui de al VI-lea Congres al Partidului Comunist Bulgar și în Hotărîrea C.C. al P.C.B. din anul 1953 cu privire la dezvoltarea continuă a creșterii animalelor se prevede ca, pînă în anul 1957, efectivul vitelor cornute să ajungă la 2.090.000 de capete, dintre care cel puțin 700.000 vaci și bivolițe, cel al oilor și caprelor, la 9.700.000, dintre care 340.000 oi cu lînă fină și 2 milioane și jumătate oi cu lînă semifină și semigroasă; cel al porcilor, la 2.200.000, iar cel al păsărilor, la 18.000.000.

Pentru a spori efectivul de animale și productivitatea lor, se desfășoară aplicarea unui complex de măsuri: organizarea unei baze furajere permanente, îmbunătățirea șeptelului prin perfecționarea raselor existente, creșterea și înmulțirea de noi rase prin încrucișarea cu rasele foarte productive etc.

Aplicarea acestor măsuri a început să dea rezultate bune. In gospodăriile agricole cooperative de muncă au fost create ferme pentru vaci de lapte și pentru creșterea oilor, iar în multe gospodării au luat ființă și ferme pentru creșterea cailor. Suprafața destinată culturilor furajere se extinde în permanență. In gospodăriile agricole cooperative de muncă și în gospodăriile agricole de stat se însilozează o cantitate tot mai mare de furaje verzi și suculente. Insilozarea era un lucru aproape necunoscut în trecut. In anul 1955, cantitatea de furaje însilozate a fost de 1.800.000 tone, ceea ce înseamnă în medie cîte 3 tone de fiecare vacă.

Pentru îmbunătățirea efectivului animalelor de rasă, au fost organizate 27 de colective științifice, în care lucrează academicieni — zootehniști de seamă, profesori și alți colaboratori științifici. Dintre aceste colective științifice, șapte din ele lucrează în domeniul creșterii vitelor, opt în ramura creșterii oilor etc. Colectivele își desfășoară activitatea lor în gospodăriile agricole de stat și în multe gospodării agricole cooperative de muncă.

Acțiunea de îmbunătățire a raselor vechi și creșterea de rase noi se află deocamdată în stadiul inițial; cu toate acestea, avem deja primele rezultate în această direcție. Așa, de pildă, în urma îmbunătățirii rasei locale de cornute mari de culoare sură (cornute din rasa Isker, — foarte asemănătoare, însă nu identică cu rasa sură de stepă din Romînia), în gospodăria agricolă de stat „Gheorghi Dimitrov", din apropierea Plevnei și în regiunea pepinierei de stat pentru îmbunătățirea rasei Isker din Luhovit s-a obținut o mare productivitate a vacilor.

Pentru perfecționarea altor rase de vite cornute — a rasei Kulska din nord-vestul Bulgariei, a raselor brună de Sofia și roșcată — se folosesc numeroși tauri din rasele Simenthal, brună, alpină, roșie de stepă, brună de Letonia și roșie daneză, importați din U.R.S.S., Elveția și Danemarca.

In regiunea pepinierei de stat pentru creșterea vitelor de rasă brună de Sofia multe vaci dau în medie cîte 5.715 litri de lapte cu un procent de grăsime de 3,67 la sută. Greutatea medie vie a fiecărei vaci ajunge pînă la 605 kg. In nord-vestul Bulgariei, unde este răspîndită rasa Kulska, vacile din această rasă dau în medie cîte 4.358 de litri de lapte cu un procent de grăsime de 4,25 la sută. In regiunea pepinierei de stat pentru creșterea vitelor de rasă roșie din Stalinsk există vaci metiși care dau cîte 6.675 de litri de lapte anual cu un procent de grăsime de 3,8 la sută.

In regiunile de creștere a oilor se efectuează încrucișarea în masă a oilor cu lînă groasă cu rasele de oi merinos de carne, merinos de lînă de pieptene, caucaziană cu lînă fină, Stravropol, Așkania caucaziană și țigaie. Se aplică totodată pe scară largă metoda însămînțării artificiale. Animalele obținute prin încrucișarea merinosului de carne cu oaia de Plevna cu cap negru, în ce privește tipul sînt mai apropiate de merinosul de carne, sînt mai mari decît oile locale, se disting printr-un exterior corect și sînt bine dezvoltate. Lîna lor este omogenă și deasă. In ameliorarea rasei merinos de carne importată s-au obținut de asemenea foarte bune rezultate. Producția medie de lînă obținută de la o oaie-mamă a fost în anul 1955 de 5,1 kilograme, iar cea obținută de la un berbec a depășit cifra de 9 kilograme.

Continuînd cu perseverență munca de masă în vederea dezvoltării creșterii animalelor în Bulgaria, noi sperăm că sporirea productivității animalelor va fi încununată de un succes deplin și asta în cel mai scurt timp.

Prin aplicarea rațională a agrotehnicii înaintate

M. LAZAROV
docent al catedrei de fitotehnie a facultății de agronomie din Sofia.

Cooperativizarea și mecanizarea agriculturii R. P. Bulgare au oferit o largă posibilitate de a lega strîns știința de practică. Noua agrotehnică elaborată pe baza științei agrobiologice sovietice și a practicii agricole a fost aplicată în primii ani în mod șablon. Lipsa experienței ducea deseori la aplicarea unor măsuri agrotehnice fără să se țină seama de condițiile locale.

Acum, în gospodăriile noastre agricole cooperative de muncă și în gospodăriile agricole de stat, agrotehnica se aplică în mod creator.

Măsura agrotehnică principală care este aplicată pe scară largă o constituie lucrarea adîncă a solului. In condițiile micii gospodării, solul era arat la o adîncime de 12-15 cm. Exista „teoria" că numai arătura puțin adîncă (superficială) este favorabilă pentru condițiile noastre climatice. Arătura adîncă era considerată ca dezavantajoasă, deoarece se credea că ea mărește prețul produselor. Ca urmare a răspîndirii acestei „teorii", introducerea arăturii adînci a fost privită în trecut cu neîncredere. Mulți cooperatori se temeau că, prin executarea arăturii adînci, plugurile tractate vor smulge stratul mort al solului și recolta va scădea considerabil. Aceste temeri au fost desmințite însă de practică. Aplicarea arăturii adînci a dat posibilitatea de a se întrebuința și straturile de sol neatinse prin aratul superficial și a contribuit la sporirea producției la hectar la toate culturile.

Pentru culturile de primăvară, lucrarea adîncă a solului s-a confirmat ca fiind o măsură fără de care, în condițiile noastre climatice, este de neconceput obținerea unor recolte mari și constante. In anul 1955, volumul arăturilor adînci de toamnă a fost cu 36 la sută mai mare față de cel din anul 1952. Tot în 1955, s-au făcut arături adînci de toamnă pe 84 la sută din suprafețele destinate cultivării bumbacului și pe întreaga suprafață rezervată sfeclei.

Pe scară largă se aplică în practică noile metode de semănat în cruce și în rînduri dese la culturile păioase și în cuiburi așezate în pătrat și în brazdă la culturile prășitoare. Experiențe de masă arată că folosirea acestor metode de semănat duce la sporirea recoltei cu 10-15 la sută. Prin aceasta se și explică interesul deosebit manifestat față de aceste metode în ultimii ani de către gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole cooperative de muncă. In anul 1954, au fost însămînțate după metoda în rînduri dese și în cruce 120.000 ha de culturi păioase — grîu și orz, — iar în anul 1955, aproape 300.000 ha. Se extind suprafețele de porumb însămînțate după metoda semănatului în cuiburi așezate în pătrat. Cooperatorii din plasa Lom au fost primii din țară care au început să aplice această metodă. In ultima vreme, din cauza secetelor care bîntuie prin această regiune, a început să se folosească și metoda însămînțării în brazdă a porumbului.

Pe scară tot mai largă se efectuează îngrășarea semănăturilor. In medie, la un hectar cu culturi prășitoare din cele mai importante în Bulgaria — porumbul și floarea-soarelui — se administrează cîte 20-30 tone de gunoi de grajd.

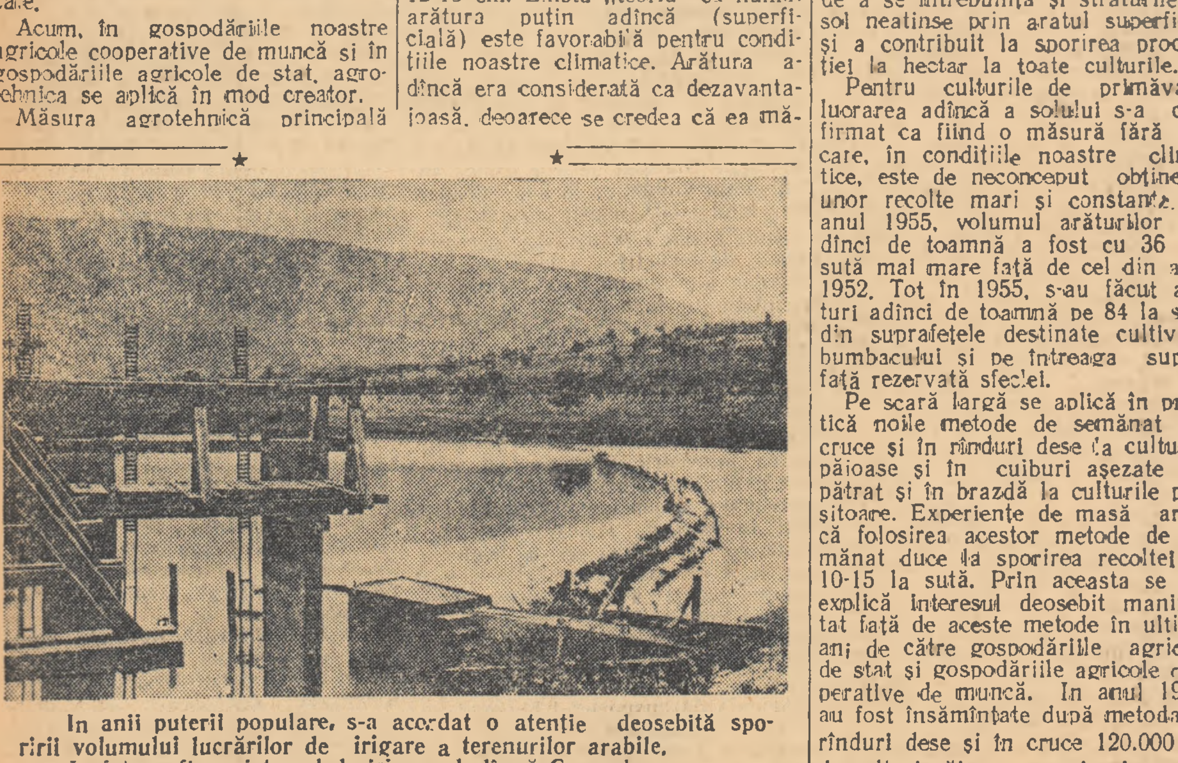
Paralel cu întrebuințarea gunoiului de grajd este folosită cenușa de lemn, care pînă anul trecut în gospodăriile de la orașe și sate era considerată ca un gunoi nefolositor. Acum, însă, ea este strînsă cu grijă și folosită la îngrășarea suplimentară a culturii de grîu, sfeclă, cartofi, floarea-soarelui și a altora. In anul 1955, au fost folosite de 2,5 ori mai multe îngrășăminte minerale decît în 1952. In ultimul timp, gospodăriile agricole cooperative de muncă și gospodăriile agricole de stat au început să îngrașe solul, înainte de semănat, cu superfosfat granulat.

In timpul vegetației plantelor de cultură, se aplică măsuri de care în condițiile micii gospodării țărănești nici nu putea fi vorba. Ingrășarea suplimentară de primăvară și boronirea semănăturilor sînt lucrări obligatorii în gospodăriile agricole cooperative de muncă. Insămînțatul culturilor prășitoare după metoda în rînduri și în cuiburi așezate în pătrat permite să se prășească ulterior de cîteva ori printre rînduri, ceea ce duce la o sporire considerabilă a recoltei. In ultimii ani, toată suprafața destinată culturilor prășitoare s-a prășit de două ori, 78 la sută de trei ori și aproape jumătate din suprafețele cultivate cu porumb și bumbac, de patru ori.

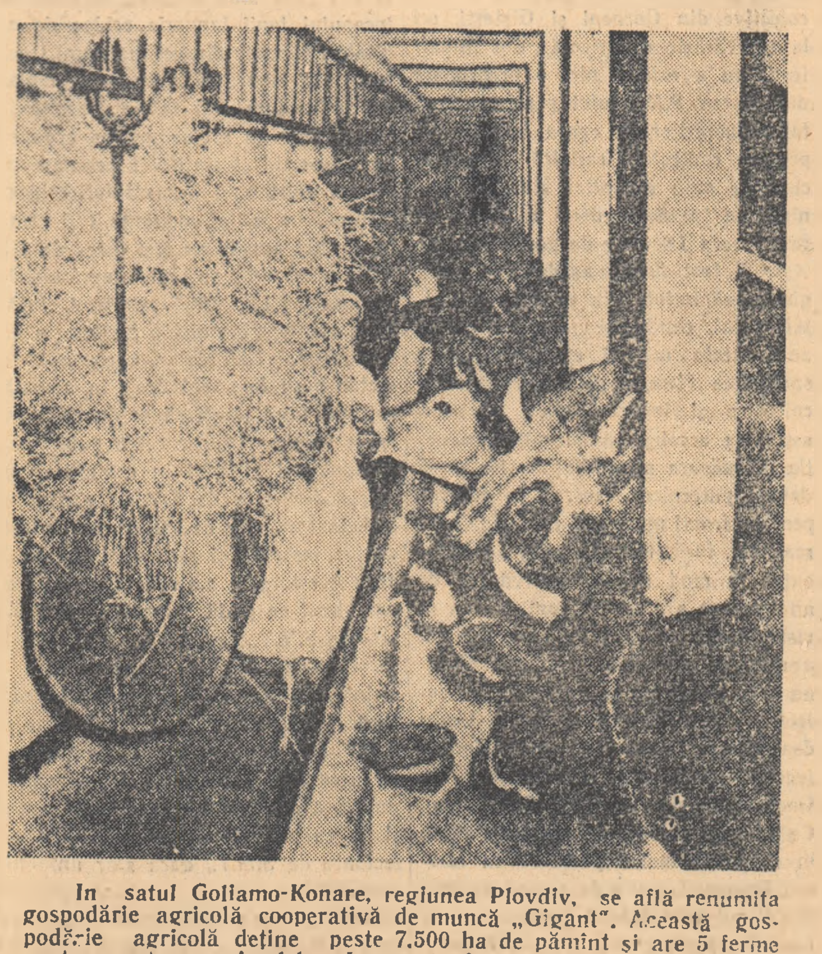
Din ce în ce mai mult se aplică polenizarea suplimentară a porumbului și florii-soarelui, precum și cîrnitul bumbacului și tutunului. La început, țăranii din Bulgaria priveau cu neîncredere polenizarea suplimentară, pînă cînd s-au convins de avantajele ei. Anul trecut și acum doi ani, s-a efectuat polenizarea suplimentară la peste 120.000 ha cu porumb și floarea-soarelui. S-a executat cîrnitul în procent de 60 la sută pe suprafața de teren cultivată cu bumbac, iar pe suprafața cultivată cu tutun, în procent de sută la sută.

Ca urmare a aplicării agrotehnicii avansate, producția la hectar la culturile agricole a sporit cu mult, într-o serie de plăși, recolta medie de grîu a ajuns pînă la 20 chintale la hectar, cea de orz, 30 chintale la ha, în timp ce înainte se obțineau cu 33—50 la sută mai puțin. In unele gospodării agricole cooperative de muncă, s-au realizat producții-record — 64,7 chintale de grîu, 120 chintale de porumb, 3.000 chintale de sfeclă furajeră, 1.400 chintale de sfeclă de zahăr, 2.480 chintale de roșii la hectar.

Aceste producții nu pot fi socotite ca fiind limitele. La noi se poate produce și mai mult. Prin aplicarea în mod diferențiat a agrotehnicii avansate, cele mai îndrăznețe planuri de producție agricolă pot fi transformate în realitate.

In anii puterii populare, s-a acordat o atenție deosebită sporirii volumului lucrărilor de irigare a terenurilor arabile.
In fotografie: sistemul de irigare de lîngă Cervenbreag.

In satul Goliamo-Konare, regiunea Plovdiv, se află renumita gospodărie agricolă cooperativă de muncă „Gigant". Această gospodărie agricolă deține peste 7.500 ha de pămînt și are 5 ferme pentru creșterea animalelor. La aceste ferme se folosește pe scară tot mai mare mecanizarea.
In fotografie: transportul mecanic al furajelor în unul din grajdurile vacilor.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20.
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.